

p. 6-7

Consell Ciutadà

El pressupost per al Districte preveu un augment del 4,2%

p. 20-21

Pilar Eyre:

"Parlant castellà i no sent independentista, pots viure aquí"

p. 30

Gay Mercader

"Sols m'interessa el futur"

p. 13, 22-23 i 26

Estampes de Nadal

Concerts, pastoretes, cavalcades, mercats, fires i pessebres

p. 22-23

Pastoretes feministes a Vallvidrera

BLAUDECOR

c/ Francesc Pérez-Cabrero, 7
 08021 Barcelona
 Tels. 93 209 78 74
 / 93 183 09 82
 / 93 183 09 83
 Fax: 93 200 61 72
www.blaudecor.com

Vols tornar a SOMRIURE?

IMPLANTS DE CÀRREGA IMMEDIATA
 Extracció i pròtesis fixada en un sol dia

Sense regeneració de l'ós
 Sense temps d'espera
 Cirurgia mínima

Des de fa més de 30 anys,
 ara a prop teu

c/ Buenos Aires 34-36, 08036 BCN
 93 663 98 12 - 659 17 78 22

TAC 3D, càmera intraoral i microscopi quirúrgic

@ clinicaespadas Clínica Dental MME
www.clinicadentalespadas.com

Vols fer una festa i no saps on?

Estàs a casa teva! (netegem nosaltres)

Festes Privades

Nota79 • C/ Vallirana 79
 (Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps) Tel. 669 893 140

[f](#) [i](#) [@](#)Nota79

BARCELONA LIVE MUSIC BAR

GARDEN JARCLOS CENTER

c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari

de dilluns a dissabte
 10-14.30 / 16-20 h
 (a l'hivern, tanquem a les 19 h)
 diumenges i festius: 10-14.30 h

Horari

de dilluns a divendres
 9.30-14 / 16.30-20 h
 dissabtes 9.30-14:30

ELS TRACTAMENTS DE
MEDICINA ESTÈTICA QUE
LA TEVA PELL NECESSITA

**Servi
Estètic**

MEDICINA I CIRURGIA ESTÈTICA,
PLÀSTICA I REPARADORA

Balmes, 334
625 334 334
www.serviestetic.com

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
JUANJO COMPAIRÉ, MARIA ANTÒNIA
FONT, MARTA TRIUS

Correccions
MARIA ANTÒNIA FONT

Disseny de maquetació i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercials
JOSEP M. FARRÀS
josepm@diarieljardi.cat
ENRIC MORA
enric@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Pastoretes feministes a Vallvidrera
© Carme Rocamora

Publicitat: 654 044 410

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per terceres persones en la publicació.

amic mitjans d'informació i comunicació

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Editorial

El 2020 ha començat amb dies clars, lluminosos però freds. Molt propi de l'hivern, que ja ha despulat tots els arbres de fulla caduca. Així, els paisatges prenen més perspectiva, i tot queda més al descobert. L'any 2020 també s'ha iniciat amb molta activitat política, tant al país com a l'Estat. Finalment, hi ha un nou Govern espanyol, tot i que no s'espera que la seva perspectiva de governabilitat sigui tan clara i lluminosa com un dia d'hivern. Al districte, destaquem en el diari que el nou equip de Govern ha aconseguit presentar una proposta de pressupostos més generosos que altres anys. Esperem que això permeti desbloquejar projectes que, des de fa temps, estan encallats.

Aquestes festes de Nadal també han portat reunions familiars, dies de lleure i moltes activitats culturals i socials. A *El Jardí* fem referència de moltes d'aquestes activitats, com ara dels concerts de Nadal, les fires, els pastorets, els pessebres o les cavalcades, que són manifestacions de la cultura popular del país i dels barris, la majoria organitzades per associacions i amb molt feina voluntària al darrere. La majoria d'aquestes activitats han gaudit de molta participació. Aquestes diades, doncs, també permeten enfortir els teixits associatius i connectar la ciutadania amb les entitats socials i comercials.

Com és habitual, són dies bons per al comerç, especialment per al de proximitat. És quan podem notar més la seva presència en il·luminar els carrers més comercials o participar en les fires i mercats de barri, o en la complexa organització de les cavalcades. I fer costat al comerç de barri i als productes de proximitat també comporta ajudar a rebaixar la nostra petjada en el marc de l'emergència climàtica, un desafiament per a aquest nou any. ■

Sumari

4 AGENDA

5 NOMENCLÀTOR Johann Sebastian Bach

6-7 DISTRICTE

El pressupost per al Districte CARME ROCAMORA

8 SANT GERVASI

Troben cartes d'anarquistes durant la Guerra Civil CARME ROCAMORA

Col·lectius s'organitzen per tancar l'Empel CARME ROCAMORA

Sala d'estudi nocturna EL JARDÍ

10-13 SARRIÀ

Assís i Ada Parellada SERGI ALEMANY

Un espai per les associacions de cultura popular ANA RUBÍ i EDUARD LLORENS

Canvi de nom de Reis Catòlics C. ROCAMORA

Obres al Mercat de Vallvidrera EL JARDÍ

Presos i exiliats lluny de casa JESÚS MESTRE

14-16 ARTICLES D'OPINIÓ

XAVIER BONED, GLÒRIA VILALTA, JAUME DE OLEZA,
XAVIER BARÓ i QUERALT, NEUS MESTRE i MARC TALLÓ,
CARLES GRAU, MARTA ROYO, ALBERT LLOBET

18 POLÍTICA DE BARRI

Sobre els pressupostos municipals
CARME ROCAMORA

19 UNA FINESTRA AL MÓN

Nepal: país de contrastos MARTA TRIUS

20-21 GENT DEL BARRI

Pilar Eyre SERGI ALEMANY

22-23 FOTOREPORTATGE

Estampes de Nadal a Sarrià i Sant Gervasi
MARTA TRIUS i JUANJO COMPAIRÉ

Pastorets feministes a Vallvidrera C. ROCAMORA

24-25 EXPLORAR EL JARDÍ

Els jardins de Can Ponsic M. JOSEP TORT
Oca vulgar ENRIC CAPDEVILA

26-27 ABANS I ARA / CULTURA / HISTÒRIA

Els pessebres de Pedralbes

JESÚS MESTRE i JUANJO COMPAIRÉ

Les figures del pessebre JESÚS MESTRE

Ferran Sunyer i Balaguer MANUEL CASTELLET

28-31 CULTURA

Gay Mercader ANTONI CARBÓ i XAVIER VILASECA

Torna Pau Donés a Luz de Gas C. ROCAMORA

Les mans de Montserrat Torrent J. MESTRE

L'última Sibil·la JESÚS MESTRE

J.V. Foix i els "noms propis" JESÚS MESTRE

Al jardí amb... Enrique Calicó SANDRA PALAU

Les ressenyes de la Casa Usher

32 LA MIRADA JOVE

Clàudia Serrahima JUANJO COMPAIRÉ

33 ECONOMIES ALTERNATIVES

Anna Povo, moda sostenible EL JARDÍ

34 SALUT

Reanima el català ORIOL RAMIS

La Corachan, Premi Top 20 EL JARDÍ

36-37 CUINA I NUTRICIÓ

Cremós de cànem i canyella MARTA CASTELLS

Menjar sense sal ANNA VILARRASA

Varietats de la taronja FRA VALENTÍ SERRA

38 GENT GRAN

La comunicació amb l'Alzheimer E. VIVES
2020 MONTSERRAT CORNET

47 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

INSTITUT AUDITIU

salesa

Audiòfons d'alta tecnologia

a partir de **75 €/mes**
unitat

- Varietat de models adaptables a les seves necessitats
- Garantia 5 anys amb cobertura de reparacions, robatori o pèrdua
- Inclou piles
- Revisions periòdiques gratuïtes

Pau Claris, 98 (BCN) - 93 317 35 70
General Mitre, 134 (BCN) - 93 550 79 20

Fins el 15 de Març del 2020. No acumulable a altres promocions. Finançament a 24 mesos sense costos.

OTICON | Opn S

Del 14 de gener al 3 de febrer de 2020

GENER

FINS AL 31 DE GENER

► Exposició: **La bellesa dels nostres orígens**, amb Sara Sebastián i Alfredo Sebastián.
Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics, 16-34

► Exposició: **Escolta al llop**, de Lluís "Avi Llop" Morera.
Centre Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner, 544

► Exposició: **Patrones y viajes**, amb Anna Cichowska.
Centre Cívic Can Castelló
c/ de Castelló, 1

14 DIMARTS

► 17 a 19 h
Grup de ganxet, amb Conxita Santidrian.
Cada dimarts de 17 a 19 h
Centre Cívic Vil·la Florida
► 17.30 h
Sac de rondalles: **La mar a terra**, amb Rah-mon Roma + 4 anys
Biblioteca de Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

► 19.30 h
Club de lectura: **El desierto sonoro**, de Valeria Luiselli.
A Peu de Pàgina
c/ Major de Sarrià, 50

15 DIMECRES

► 18 h
Xerrada: **La davallada energètica**, amb Antonio Turiel.
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29

► 19 h
Presentació de **Haidé. Estudis maragallians**, 8, i recital de poemes amb Raquel Santanera.
Arxiu Joan Maragall
c/ Alfons XII, 79

► 19 h
Cafès científics: **Les múltiples facetes dels microorganismes**, amb Mercè Berlanga.
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23
Preu entrada: 3 €

► 19.30 h
Recital de **Laura Rodríguez Panchenko**.
Institut Estudis Nord-Americà
Via Augusta, 123

► 20 h
Actes del Centenari.
Presentació i Obertura del Centenari del CE Els Blaus.
Teatre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

DEL 16 AL 31 DE GENER

Exposició fotogràfica: **100 anys d'història d'Els Blaus**.
CE Els Blaus
c/ Cornet i Mas, 15

16 DIJOUS

► 17 h
Cineclub: **Víctor o Victòria**, presentació de Joan Casanovas
Casal Can Fàbregas
c/ de Pere Figuera i Serra, 1

► 18 h
Technovation Girls, competició d'emprenedoria tecnològica per a nenes i noies d'entre 10 i 18 anys
Biblioteca de Sant Gervasi

► 18.30 h
Taller: **Cosmètica natural**, amb Zero Waste BCN.
Centre Cívic Vallvidrera

► 19 h
Conta'm una òpera: **Aida**, de Giuseppe Verdi, amb Maria José Anglès, de MUSICOLOGICS.
Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130

► 19 h
Càpsules vespertines: **Aún estamos vivos: lluita, justícia social i dignitat humana**, amb Imma Merino.
Casa Orlandai
Preu entrada: 3 €

► 19 h
Cicle dones: **La dona com a protagonista al llarg de la literatura**, amb Anna Guitart.
A Peu de Pàgina
c/ Major de Sarrià, 50

► 19.30 h
Presentació de l'**Entesa Sarrià-Sant Gervasi**, de Debat Constituent.
Teatre de Sarrià
► 21.30 h
Concert de **Biel Ballester Trio**, jazz manouche
Nota79
c/ Vallirana 79
Entrades: 10 i 13 €

17 DIVENDRES

► 16 h
Inauguració de l'exposició: **Opennes: societat oberta**, amb l'ESDAP del Campus Llotja. Fins al 5 de febrer
Casa Orlandai

► 17.30 h
Contes sota l'escala: **Els fantasmes no truquen a la porta** Per a infants de 3 a 8 anys.
Casa Orlandai

► 18 a 19.30 h
Masterclass: **Fit With Flow**.
Espai Jove Casa Sagnier
c/ Jardins d'Enric Sagnier

► 18 h
Conta-contes: **El cos humà per fora i per dins**, amb les autores Cristina Losantos i Cristina Junyent.
A Peu de Pàgina

► 19 h
Inauguració de l'exposició: **Barcelona, del mar a la muntanya**, de Mireia Miró i Lluís Vallès. Fins al 7 de febrer
Espai Putxet
c/ Marmellà, 13

► 20 h
L'imperdible del divendres. Teatre: **Les aventures extraordinàries de Fiona Pereshtroikovitx**, amb Pedant i a Missa Repicant.
Casa Orlandai

► 21 h
Concert de **Sigmund Wilder Luz de Gas**
c/ Muntaner 246

18 DISSABTE

► 10.30 h
Costura participativa. Confecció dels vestits i complementos de FarróFoc.
Centre Cívic Vil·la Urània

► 11 h
Descobrint els entorns del turó d'en Corts, amb Patricia Rovira, biòloga.
Centre Cívic Vallvidrera

► 11 a 12.30 h
Activitat infantil: **Teatre d'ombres xineses**, amb Glòria Vives
Centre Cívic Vil·la Florida

► 12 h
Conta-contes: **Els llibres de Janosch**, amb l'editorial Patio.
A Peu de Pàgina

► 18 h
Inauguració de l'exposició: **Fruit d'impuls**, de Marta Ovejero. Del 17 al 31 de gener
Espai Jove Casa Sagnier

► 18 h
L'aixopluc. Música: **Dos de lis**, amb Roser Farré i Laura Fontanals.
Centre Cívic Vil·la Urània

19 DIUMENGE

► matí
Excursió en BTT: **La Serra de Marina**. De Santa Coloma de Gramenet a Vilanova del Vallès
CE Els Blaus

► 12 h
Activitat infantil: **Bufa & Sons**, amb Xavi Lozano.
Centre Cívic Vil·la Florida
Preu: 3,30 €

► 18 h
Teatre infantil: **Els tres porquets**, amb Magatzem d'Ars.
Teatre de Sarrià
Preu entrada: de 8 a 9,50 €

► 18 h
Concerts inauguració nou orgue: **Bernat Bailbé, orgue i Marcos Faus, trompeta**.
Parròquia Sant Vicenç pl. Sarrià
Gratuït, aportació voluntària

► 20:30 h
El documental del mes: **Els testimonis de Putin**, amb Docs Barcelona.
Teatre de Sarrià
Preu entrada: 3 €

DEL 20 AL 31 DE GENER

Exposició: **Elles, dones que van canviar la història**. Escolla Jesús-Maria Sant Gervasi.
Biblioteca de Sant Gervasi

20 DILLUNS

► 14.30 a 16.30 h
L'hort a l'hivern: rotacions i associacions de cultius, amb Tarpuna Cooperativa.
Centre Cívic Vil·la Florida
Preu: 14,33 €

► 17 h
Ludwig van Beethoven. 1a part, amb Joan Vives.
CIC, Auditori Joan XXIII
Via Augusta, 205. Edif. I.C. del CIC
Preu: 5 €

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

► 18 h
Eureka! amb Coral Herranz, doctora en Química.
Centre Cívic Vil·la Urània

► 20 h
L'òpera entre bambolines: **Aida, de G. Verdi**, amb Marc Sala, tenor.
Casa Orlandai
Preu: 4,50 €

21 DIMARTS

► 10.30 a 12 h
Divulgació informàtica. **Coneix el núvol**, amb Jordi-Joan Rubí.
Centre Cívic Can Castelló

► 17.30 h
Xerrada per a famílies: **Primers auxilis pediàtrics**, a càrrec del CAP Vallvidrera.
Centre Cívic Vallvidrera

22 DIMECRES

► 10.30 h
Itinerari: **La Barcelona dels gremis en l'edat mitjana**, amb Alicia Bienert
Centre Cívic Vil·la Florida
Preu: 12,78 €

► 16 h
Teatre social / el triangle inclou: **Love is in the air**.
Teatre de Sarrià

► 17.30 h
Conferència: **Els Càtars - La història interminable**, amb Vicenç Roses.
Llar de Mn. Vidal
c/ Bigai, 12

► 18.30 h
Mites i veritats sobre el gluten, amb Elisa Mora de Checa
Centre Cívic Vil·la Urània

► 18.30 h
Conferència: **Situació actual del nostre planeta**, amb Rebel·lió o Extinció Barcelona.
Centre Cívic Can Castelló

► 20 h
Parlem en família!: **Relació amb els germans/es**, amb Cristina Regué.
Casa Orlandai

► 20 h
Tertúlies de l'ultrason: **Les energies renovables com a eix de transformació social**, amb Marc Gasulla.
Centre de Sarrià
c/ Pare Miquel de Sarrià, 8

23 DIJOUS

► 11 h
Primeres passes: **Tic - tac**, amb Lúcia Clua. Fins a 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi

► 18 h
Anem de concert-teatre: **Separar-se està de moda**, grup de teatre del CE Els Blaus.
Casal Can Fàbregas

► 19 h
Cinema: **Alumbramiento**
Centre Cívic Vil·la Florida

► 19 h
Presentació del llibre: **1 fill inesperat i 1 sofà**, amb l'autora, Gemma Vilanova.
A Peu de Pàgina

► 20 h
Cicle de concerts joves, amb l'Escola de Música Sant Gregori.
Centre Cívic Pere Pruna

► 20 h
Recital: **Sergi Pacheco i Andrés Navarro Acadèmia Marshall**
c/ Comte de Salvatierra, 10

► 21.30 h
Concert de **Spirits of Soul**, *Nota79*
Entrades: 7/10 €

24, 25 i 26 DE GENER
Festes Menors de Sant Vicenç de Sarrià
Organitza Comissió de Festes Menors de Sant Vicenç

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquetos
- Plaid
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

24 DIVENDRES

► 18 h
Concert: **Famílies a l'escenari**, amb l'Escola de Música Sant Gervasi.
Espai Putxet
► 20 h
Cant per a tothom: **Cançons d'hivern**, amb el cor l'Antàrtida, direcció de Mariona Castellar.
Centre Cívic Pere Pruna
► 21 h
L'imperdible del divendres. Multiartístic: **CorreArt**.
Casa Orlandai
► 22 h
Concert al soterrani
Centre Cívic de Sarrià
c/ Eduard Conde, s/n
Entrada: 3,19 €

25 DISSABTE

► 10 h
Caminada: **Mira on poses els peus!**, amb Eduard Bernadich, geòleg.
Centre Cívic Vallvidrera
► 12 h
Matinals familiars: **Joc de Cadíres**. Teatre, titelles i ombres.
Casa Orlandai
Preu: 3 €
► 12 h
Contacontes i taller: **El sol i els planetes**, de Patricia Geis.
Casa Usher
► 12 h
Espectacle infantil: **Gnoma**, amb la Boia Teatre.
Espai Putxet
► 18 h
Concerts a l'aixopluc: **Quartet moana**.
Centre Cívic Vil·la Urània

26 DIUMENGE

► matí
FentKmí: **Coneguem el Penedès**: excursió des de Castellet al Pantà de Foix.
CE Els Blaus
► 16 h
Dansa / programació infantil: **El Trencanous**, amb Castellars
Teatre de Sarrià
Preu entrada: de 10 a 15 €
► 19.30 h
Ken Stringfellow, pop
Nota79
Entrades: 15 / 20 €

27 DILLUNS

► 17 h
Ludwig van Beethoven. 2a part, amb Joan Vives.
CIC, Auditori Joan XXIII
Preu: 5 €
► 18.30 h
Van somiar els homes de les cavernes amb cavalls clapejats? amb Àlex Richter-Boix.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 19 h
XIV cicle de filosofia. **El paper de la filosofia en l'educació democràtica**, amb C. Carreras
Biblioteca de Sant Gervasi

28 DIMARTS

► 17.30 h
Sac de rondalles: **Contes d'una bruixa llaminera**, amb Sherezade Bardaji. + 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi

29 DIMECRES

► 17.30 h
Cine Fòrum: **Candilejas**, de Charles Chaplin.
Llar de Mn. Vidal
► 18.30 h
Cicle alimentació avui: **Els 7 pecats capitals de la nutrició**, amb Cristina Piriz.
Centre Cívic Can Castelló
► 19 h
Cafès literaris: **Per sobre el silenci. Sempre han parlat per nosaltres**, de Najat El Hachmi, amb l'autora.
Casa Orlandai
Preu entrada: 3 €

30 DIJOUS

► 19 h
Cinema: **La dignitat**. Cinefòrum amb David González.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 19 h
Presentació del llibre: **Me quiero vivir**, de Cecília Bofarull.
Casa Usher
► 21.30 h
Concert de **Heilan and The Fluorescent Band**, jazz
Nota79

31 DIVENDRES

► 17.30 h
Familiar: **La bruixa blava**.
Centre Cívic Vallvidrera

► 17.30 h
Diverdivendres: **Taller de cuina lituana**. + 5 anys.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 20 h
Entorn de la guitarra: **Diàleg entre grans mestres**, amb Guillelm Pérez-Quer
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
L'imperdible del divendres. Música: **CO-Jam**.
Casa Orlandai
► 21 h
Barnasants: **Angel Petisme Luz de Gas**
Entrades: 12 €

FEBRER

DE L'1 AL 14 DE FEBRER
Exposició: **FantasyQueens**. Inauguració dissabte 8
Espai Jove Casa Sagnier

1 DISSABTE

► 11 a 12.30 h
Activitat infantil: **Paisatges d'hivern**. A partir de 4 anys.
Centre Cívic Vil·la Florida
► 12 h
Galàctica, amb la Cia. Clarde-lluna. Infants d'1 a 4 anys
Centre Cívic Can Castelló
► 16 h
Jocs de taula: **Big Day: Llops de Taula**.
Espai Jove Casa Sagnier
► 21 h
Barnasants: **Joan Amèric**.
Luz de Gas
Entrades: 12 €

2 DIUMENGE

► 18 h
Concerts Inauguració nou orgue: **Manuel Rodríguez i Marc Monzonis**, trompeta.
Parròquia Sant Vicenç

3 DILLUNS

► 17 h
Matemàtiques i cuina, amb Claudi Alsina
CIC, Auditori Joan XXIII
Preu: 5 €
► 20 h
Maragall a casa
Arxiu Joan Maragall
c/ Alfons XII, 79

NOMENCLÀTOR

Carrer de Johann Sebastian Bach

JESÚS MESTRE

El barri del Turó Parc és una de les darreres zones que s'ha urbanitzat a Sant Gervasi. L'indret conegut com a *Camp de Galvany* havia allotjat durant les primeres dècades del segle xx espais esportius (el Club de Polo, clubs de tennis, camps de futbol) o lúdics (amb el gran parc d'atraccions del Turó Parc). Així, fins a finals de la dècada dels anys trenta, l'àmplia zona per sota de Via Augusta fins a la Diagonal, i entre Calvet i Ganduxer pràcticament no s'havia urbanitzat, només hi havia algunes torres.

L'any 1932, es va aprovar un planejament urbanístic que va definir els actuals jardins del Turó Parc i dels vials al seu entorn. Però amb la crisi econòmica dels anys 30 i la Guerra Civil, la urbanització dels nous carrers es van ajornar fins ben entrada la dècada dels anys 40. La fotografia que acompanya aquest text, feta per Joan Miquel i Quintilla l'any 1952, quan vivia en aquest barri, és un testimoni eloqüent de l'estat de les urbanitzacions.

En primer pla, es pot veure l'extrem dels jardins del Turó Parc, en la cruïlla de Josep Bertrand amb Ferran Agulló, on hi havia una masia convertida en el restaurant Monterrey. En la part que es veu de carrer Compositor Bach (avui *Johann Sebastian Bach*) no hi ha cap edifica-

ció. S'està construint la casa de la família Valero, a la intersecció entre els carrers dels Valero i Vallmajor, l'edificació moderna pionera a la zona. La resta de cases que es veuen, a certa distància, són torres molt anteriors.

Actualment, el carrer de Johann Sebastian Bach acull un conjunt d'edificacions modernes fetes per arquitectes de prestigi, i és, juntament amb la veïna plaça de Sant Gregori, el nucli més comercial del barri. ■

© Joan Miquel i Quintilla
/ BarcelonaFotoantic.com

AQUA VIVA NETEGES A DOMICILI

AQUA VIVA, L'AJUDA A LES EMPRESES

AQUA VIVA SELECCIÓ DE PERSONAL

- Des de fa 12 anys seleccionem personal de neteja per a empreses i particulars
 - Som la primera empresa del mercat que podem oferir l'assessorament i l'ajuda domèstica professional, i amb garanties
 - Ens adaptem a les hores i dies requerits
 - Un cop per setmana, cada quinze dies, dos dies per setmana...
- Truqui'ns al tel. 934 904 314, sense compromís els informarem SEMPRE AL SEU SERVEI**

C. Pau Claris, 149, 3r, 2a
08009 BARCELONA
tel. 934 904 314

El pressupost per al Districte preveu un augment del 4,2 %

La biblioteca de Sarrià és la tercera principal despesa en inversions de l'Ajuntament de Barcelona a la proposta dels pressupostos

CARME ROCAMORA

La proposta dels pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona per al Districte de Sarrià – Sant Gervasi, presentada

el passat 17 de desembre al Consell Ciutadà, preveu un augment de la despesa d'un 4,2 %, passant de 23,2 milions d'euros el 2019, a 24,2 milions el 2020.

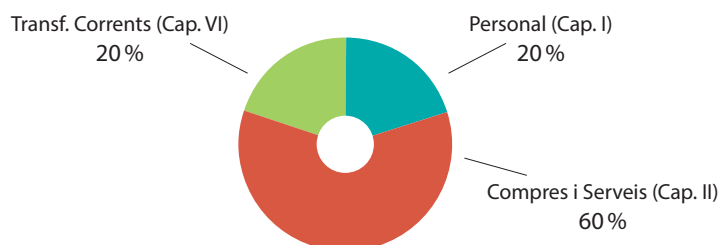
Part decisòria - 17 de desembre de 2019

Ajuntament de Barcelona

€ Distribució de la despesa corrent Classificació econòmica

2018-2020	2018	2019	2020	%
Personal (Capítol I)	4.705.584,45 €	4.705.584,45 €	4.943.961,88 €	5,07 %
Compres i Serveis (Cap. II)	13.158.043,87 €	13.610.384,08 €	14.399.080,49 €	5,79 %
Transferències Corrents (Cap. IV)	5.170.784,39 €	4.931.882,17 €	4.882.835,77 €	-0,99 %
	23.034.412,71 €	23.247.850,70 €	24.225.878,14 €	4,21 %

Distribució de la despesa 2020 Cap I, Cap II i Cap IV

Districte Sarrià – Sant Gervasi Pressupost corrent 2020

Pel que fa a la distribució de la despesa, principalment es destinarà a arranjar la

via pública, a les despeses en recursos humans i als serveis a les persones.

€ Distribució de la despesa per programes

	2019	2020	Increment	Distribució %
Via pública	8.530.545,07	8.732.437,78	↑ 2,37 %	36,05 %
Serveis a les persones: Social, Educativa, Cultural i de la Salut	3.718.951,93	3.815.208,55	↑ 2,59 %	15,75 %
Participació ciutadana i associativa Promoció del Comerç i Turisme	461.945,88	496.182,05	↑ 7,41 %	2,05 %
Equipaments	3.324.633,14	3.387.007,80	↑ 1,88 %	13,98 %
Serveis generals i manteniment d'Edificis	2.506.190,23	2.851.080,08	↑ 13,76 %	11,77 %
Despeses en Recursos Humans	4.705.584,45	4.943.961,88	↑ 5,07 %	20,41 %
TOTAL PRESSUPOST	23.247.850,70	24.225.878,14	↑ 4,21 %	100,00 %

Districte Sarrià – Sant Gervasi Pressupost corrent 2020

Aquest augment a Sarrià – Sant Gervasi també va acompanyat i és, indirectament, conseqüència de l'augment econòmic pels Pressupostos municipals de l'Ajuntament de Barcelona, la més alta de tota la història, i que preveu un increment de 92,1 milions en inversió a tota la ciutat, fins assolir els 549,8 milions d'euros. Tot plegat s'està tramitant i es preveu que s'aprovi entre el febrer i el març.

Les principals inversions previstes per l'Ajuntament de Barcelona són seguir amb la transformació de plaça de les Glòries, continuar el Pla de Barris i **construir la biblioteca de Sarrià en tercera posició**, amb una despesa prevista de 16,6 milions d'euros. Aquests

diners per a la biblioteca de Sarrià no es descompten dels 24,2 milions pressupostats pel districte, ja que són una partida que es posa des de plaça Sant Jaume. Sens dubte, que la biblioteca de Sarrià sigui la tercera principal inversió de l'Ajuntament és notícia, atès que fa més de 20 anys que els veïns de Sarrià la reclamen.

Aprovació dels pressupostos

El Consell Plenari de Sarrià – Sant Gervasi s'ha donat per informat favorablement de la proposta dels pressupostos municipals, amb els vots a favor del PSC-Units i BComú; les abstencions de JxCat, ERC i Cs; i els vots en contra del PP i BxCani. ■

El Plenari reclama més diners pel Districte i un carril bici a Via Augusta

CARME ROCAMORA

Un cop acabat el Consell Ciutadà de Sarrià – Sant Gervasi, es va fer l'últim Consell Plenari de l'any del Districte. S'hi van aprovar diverses propostes dels grups municipals, com ara més recursos per al districte i un carril bici a Via Augusta.

Més diners pel Districte

Una de les proposicions que més consens va obtenir, aprovada per unanimitat, va ser presentada per Cs: va proposar que des de Districte es reclami entre un 5 % i un 10 % dels diners dels fons de reserva del Programa d'Inversions Municipals (PIM) de l'Ajuntament de Barcelona, que de moment contempla, en el projecte de pressupostos de 2020, 45.670.931 euros. Per tant, això es materialitzaria en entre 2 i 4,5 milions d'euros més. Aquests són uns diners que es destinen a inversions diverses, però sense saber en el moment d'aprovació a quins projectes aniran. El conseller portaveu dels taronges, Pedro Miret,

>>

va reivindicar aquesta partida atenent que el districte està a la cua d'inversions de la ciutat, juntament amb les Corts. La resta de consellers dels grups, després de votar favorablement, van argumentar que qualsevol manera de tenir més diners per al Districte és bona.

Un carril bici a Via Augusta

El Ple de Sarrià – Sant Gervasi també va votar favorablement a una proposició presentada per la portaveu d'Esquerra Republicana, Mercè Amat, consistent que el Govern municipal encarregui la redacció d'un projecte per construir un carril bici al llarg de la Via Augusta, des de l'avinguda de la Diagonal fins la plaça Borràs. L'Associació de Veïns de Sarrià va aplaudir la iniciativa. Tant BComú, com PSC-Units, BxCanvi i JxCat van votar-hi favorablement, mentre que Cs es va abstenir demanant que primer s'arregli el trànsit de Via Augusta. El PP va votar en contra, tot considerant que fer més carrils bici al districte "no té cap lògica".

Carrer Balmes i Biblioteca de Sarrià

En una altra proposició presentada pel Partit Popular que va rebre el suport de tots els grups, el regidor del Districte, Albert Batlle, va acceptar convocar, en el termini de sis mesos, entitats, comerciants i grups polítics a una sessió informativa sobre l'estat d'execució del projecte de l'ampliació de voreres del carrer Balmes entre plaça Molina i Joaquim Folguera. Així mateix, el conseller dels populars, Isaac-Iván Martín, en un seguiment de proposició, va demanar que es reprengui la petició que va fer en l'últim Plenari, que instava el Govern municipal a convocar entitats, comerciants, veïns i polítics per informar sobre la Biblioteca de Sarrià. Finalment, va quedar assabentat que la sessió serà dia 22 de gener, fet pel qual Martín va lamentar i retreure "tres mesos de retard".

Grup de treball per la Nova Xarxa de Bus

JxCat també va presentar una proposició reclamant que el Govern del Districte creï abans del proper plenari un grup de treball on hi participin el veïnat, les entitats i associacions i els grups municipals, per valorar i aportar solucions a la nova xarxa de bus implementada durant el passat mandat. La demanda va ser aprovada amb els vots a favor del PP, BxCanvi, Cs i ERC. En contra hi va votar el Govern municipal (BComú i PSC-Units).

Propostes rebutjades

Batlle va rebutjar un prec de JxCat on es demanava crear un grup de treball on hi participin veïns i entitats de la zona de Galvany, a més de grups municipals, que tracti actuacions per dur a terme a l'edifici de l'interior dels Jardins de Can Ferrer. Batlle va dir que, donat l'estat actual de l'edifici, no s'hi pot fer cap equipament. I, davant la insistència de la consellera de JxCat Montse Martín i de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi Sud a crear el grup de treball, es va reafirmar a rebutjar-ho, i va dir que es limitaria a dialogar amb els veïns.

Per error de forma, es va posposar una proposició de BxCanvi que instava a facilitar la segregació d'habitatges grans per oferir nous habitatges al districte, especialment per a la gent jove. Aquesta proposta es votarà al proper Ple.

Declaració institucional

En l'últim punt del Plenari, Esquerra va presentar una declaració institucional contra la violència masclista que apostava per la perspectiva de gènere. La van signar tots els grups excepte el Partit Popular, que no va donar motius sobre la seva negativa. ■

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia
En el cor de Sarrià-Sant Gervasi,
dos centres acollidors i tranquils
en un entorn privilegiat,
amb atenció personalitzada
i professional.
Un model assistencial
amb experiència i serveis hotelers
especialitzats des de 1985.

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

EL FARRÓ

Busquen el propietari d'unes cartes entre dos anarquistes durant la Guerra Civil

Fotografia cedida

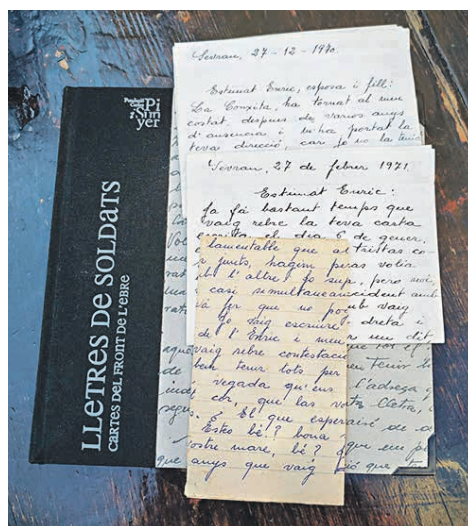
CARME ROCAMORA

Sota un banc del número 20 del carrer de Vallirana, al barri del Farró, el comunicador Javier Velilla descobria el passat mes de desembre unes cartes escrites a mà amagades dins d'un llibre: 'Lletres de soldats. Cartes del front

de l'Ebre' (Fundació Carles Pi i Sunyer).

Per les pistes trobades i l'ajuda de les xarxes socials, on Velilla va explicar la troballa, tot fa pensar que es tractaria de correspondència entre Enric Casañas i Josep Gatell, dos anarquistes que van lluitar al bàndol republicà durant la Guerra Civil abans de marxar a França i el Brasil, des d'on van continuar mantenint el contacte. De fet, les cartes estan firmades des de la població francesa de Sevrans entre el desembre del 1970 i el febrer del 1971, sota el nom de Josep i el destinatari és sempre l'Enric.

A banda de demanar ajuda a través del Twitter per trobar el propietari d'aquests documents històrics, Javier Velilla ha penjat cartells al Farró per mirar de localitzar-lo. De moment, a

© Javier Velilla

través de les xarxes socials, l'historiador Jordi Ramos i la sociòloga Ariadna Fitó, han explicat la informació que sabien sobre el Josep i l'Enric, com per exemple que Josep Gatell va morir el mateix any 1971 i Enric Casañas el 2015. De fet, Fitó s'ha posat en contacte amb els nebots de Gatell i amb la viuda de Casañas, i explica que la família estaria d'acord en cedir els documents a la Biblioteca Arús, un centre de referència d'investigació dels moviments socials dels segles XIX i XX, si no apareix la persona que un dia va perdre aquestes històriques cartes. ■

LA BONANOVA

Col·lectius antifeixistes s'uneixen per tancar el Club Empel de la Bonanova

CARME ROCAMORA

Aquest mes de desembre, diversos col·lectius de Sarrià – Sant Gervasi i de Barcelona s'han reunit en assemblea per traçar una campanya antifeixista unitària per interpel·lar el teixit veïnal, cultural i associatiu de Sarrià – Sant Gervasi i de Barcelona en general, amb l'objectiu d'explicar qui hi ha darrere del Club Empel, un local que s'ha obert al carrer del Camp de La Bonanova i on s'hi apleguen col·lectius de l'extrema dreta, segons han alertat en els últims mesos diversos veïns de la zona. L'objectiu d'aquesta campanya és reclamar-ne el tancament.

El Jardí ha parlat amb col·lectius que han participat d'aquesta assemblea, els quals han explicat que entenen que és un local de reunió de l'ampli ventall de la dreta i l'extrema dreta, "que té la intenció d'esdevenir un centre on l'extrema dreta es pugui reorganitzar i legitimar-se, servint-se del local on reunir-se, exposar i propagar el seu discurs nociu".

Els grups que reclamen el tancament —que són col·lectius com la CUP, Arran, Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, Òmnium Cultural, CDRs, Jovent Republicà i Associacions de Veïns— entenen que cal assenyalar i denunciar unitàriament aquest local, perquè "la legitimació de l'extrema dreta afecta el conjunt de la classe treballadora". Per això, fan una crida a crear xarxa per evitar que el seu discurs es propagui i enfronti. La campanya, que portarà per títol #Tanqueml'Empel, es farà pública a principis de 2020.

A l'assemblea també hi van participar veïns d'El Clot i Sant Martí de Provençals, que van explicar la seva experiència sobre com van aconseguir tancar el Casal Neonazi Tramuntana, i seguint el seu exemple, han decidit que a partir d'ara anomenaran el casal com a Club Ultradreta Empel, "per no banalitzar el que suposen".

Amb tot, asseguren que seguiran organitzats amb el moviment popular dels barris per fer de mur de contenció al feixisme, per assenyalar-lo quan intenti reeixir i "acabar amb ells abans que s'infiltrin". ■

© Club Empel

SANT GERVASI

Sant Gervasi té sala d'estudi nocturn a la Biblioteca Joan Maragall

EL JARDÍ

Aquest 2020, la Biblioteca de Sant Gervasi Joan Maragall obrirà de dilluns a dijous més enllà d'en el seu horari habitual, de 21 a 00 h. Aquest servei

© Ajuntament de Barcelona

amb el reforç d'una sala d'estudi, també s'havia habilitat altres anys.

És una mesura que respon, segons ha explicat el Districte, a la voluntat d'ampliar l'oferta d'espais per estudiar i facilitar un ambient per a la concentració, la lectura o la preparació d'exàmens i

treballs. La sala d'estudi, a més, ofereix la possibilitat de participar en activitats relacionades amb l'aprenentatge d'idiomes, la formació i la cultura. Algunes d'aquestes activitats són grups de conversa i d'intercanvi d'idiomes. ■

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1986

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com f t i s

etern

WELLNESS CLINIC

MEDICINA ESTÉTICA · BEAUTY · MASAJES · NUTRICIÓN · FISIOTERAPIA

QUEREMOS
QUE TE SIENTAS
SIEMPRE
A GUSTO.
SOBRE TODO,
CONTIGO
MISMA.

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

C. Arimon 18-20 | 08022 Barcelona | Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h | Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

SARRIÀ

Assís i Ada Parellada impulsen la campanya 'Cap dona sense llar'

SERGI ALEMANY

Cada nit, 117 dones dormen als carrers de Barcelona. Ara, el centre d'acollida Assís i la reconeguda xef Ada Parellada han posat en marxa la campanya 'Cap dona sense llar', per fer

visible "la realitat amagada del sensellarisme femení." En la mateixa línia, *El Jardí* ja va informar que Assís es prepara per construir aquest any 2020, l'edifici Rosario Endrinal. Es tracta d'una centre amb 10 places d'allotjament protegit, que vol ser pioner des d'una perspectiva de gènere en el model d'atenció a les dones que viuen al carrer, i serà rotatiu.

La campanya 'Cap dona sense llar', que busca recaptar fons per construir d'aquest nou espai, tindrà diverses accions durant tot l'any i compta amb el suport de les il·lustradores Eva Armisen i Joana Santamans, que han cedit dissenys per comprar bosses de tela solidàries. En el vídeo de sortida de la campanya, l'Eloisa, la Patricia, la Cristina, la Esteban i la Gemma, cinc dones ateses per Assís,

expliquen situacions desconegudes per a la gran majoria de la societat, que viuen les dones sensellar.

14 anys sense la Rosario

Diversos col·lectius populars del districte, entre ells la CUP o el mateix centre Assís, s'han reunit per quart any consecutiu el passat Desembre per fer un homenatge a Rosario Endrinal, la dona sense llar cremada viva en un caixer mentre dormia, el 16 de desembre del 2005.

Aquest crim, motivat per l'aporofòbia —l'odi a les persones en situació de pobresa—, va colpir profundament el veïnat de Cassoles, fins al punt que encara avui roman a la seva memòria. Ara, el Centre Assís ha decidit posar el seu nom a la nova llar per a dones sensesostre que construirà a Sarrià. ■

Ada Parellada amb dones del Centre Assís

Homenatge a Rosario Endrinal als 14 anys del seu assassinat

Les associacions de cultura popular i de lleure de Sarrià busquen un espai comú

La Plataforma que les aglutina s'ha entrevistat ja amb diferents representants del consistori barceloní.

ANA RUBIÓ I EDUARD LLORENS

Construïm la Sarrianenca és una iniciativa que fa més de mig any que està en marxa i neix de la necessitat de trobar un espai al barri per a les entitats de cultura popular i del món del lleure.

La Plataforma és integrada per l'Agrupament Escolta i Guia Sant

Ignasi, l'Associació Centre Cultural Sant Vicenç (Centre de Sarrià), Castellers, Colla de Diables Infants, Colla de Diables i Diables, Colla Gegantera, Comissió de Festes del Roser, El Bastó, El Drac, Grup Caliu-Ateneu Divers, Movi, Tabalers, Tabalets, Taula d'Entitats i Trastok'ts Street Band. Totes elles treballen al barri i per al barri, tot enriquint la cultura sarrianenca.

Després de diferents reunions, la plataforma es consolida a partir d'un document que recull la situació actual de les quinze entitats que la integren i les seves necessitats. La principal mancança actual és la falta d'un espai propi, fet que limita el seu rendiment i dificulta la seva tasca.

Davant d'aquesta situació, la plataforma ha fet una recerca exhaustiva de diferents espais de Sarrià que podrien cobrir les seves necessitats. Aquest estudi s'ha dut a terme a partir de l'última actualització de l'inventari de patrimoni municipal i contrastant

les dades a través del Portal d'Informació Urbanística de Barcelona. La plataforma ha creat un mapa interactiu on hi ha volcat aquesta informació (<https://bit.ly/32iklJR>).

El resultat d'aquesta cerca s'ha concretat en dotze possibles espais que s'han analitzat exhaustivament, segons les necessitats de les entitats. De tots aquests llocs se'n destaquen dos per la seves condicions de superfície, alçada i proximitat. Un és la nau de propietat privada, situada al pati d'illa del número 16 del carrer Sagrat Cor, que actualment té la qualificació urbanística d'equipament i que per això podria acollir activitats culturals. L'altre és la coberta de l'aparcament municipal de Cardenal de Sentmenat, a la vora dels Ferrocarrils de Sarrià, que amb les transformacions adients podria connectar ambdues bandes de la Via Augusta, salvant així un desnivell de cinc metres.

L'espai únic que s'intenta obtenir per aquestes entitats de Sarrià

pretén potenciar l'interrelació entre el món del lleure i la cultura popular, una aposta innovadora a la ciutat de Barcelona. Per donar a conèixer aquests suggeriments a les diferents autoritats, la plataforma *Construïm la Sarrianenca* s'ha reunit amb diferents grups polítics municipals, amb els tècnics del districte i amb l'Institut de Cultura de Barcelona. Fruit d'aquestes reunions, s'ha acordat la creació d'una comissió formada pel Districte i les entitats en qüestió per valorar les propostes.

Durant la Festa Major del passat mes d'octubre, les entitats van llegir un manifest a l'inici de cada activitat. Per a les Festes de Sant Vicenç, de final de gener, han previst una acció reivindicativa per donar a conèixer la seva proposta. La finalitat és fer una crida als veïns del barri, convidant-los a sentir-se sarrianencs perquè, com defensa la plataforma, Sarrià som tots i tothom ha de sentir que hi pertany.

Estem compromesos amb la independència, i tu?

A l'assemblea ho volem tot. Fes-te'n soci!

assemblea
SARRIÀ - SANT GERVASI

www.ssgxi.cat

EL PAPER, ELS DIARIS I LES CAPSES DE CARTRÓ QUE LLENCEDES AL GRIS, **NO VAN AL GRIS.**

→ VAN AL BLAU

Papers

Diaris i revistes

Capses de cartró

Ciudadania, empreses, institucions.
Reciclem bé. Separem bé.

BARRIS DE MUNTANYA

Tot el que cal saber del canvi de nom de Reis Catòlics per Elisa Moragas

CARME ROCAMORA

Fa ja uns mesos que va néixer a Vallvidrera una iniciativa per canviar de nom el carrer Reis Catòlics. Després de diverses votacions i processos deliberatius, el nom escollit ha estat el de la pedagoga Elisa Moragas. És un procés que segueix els mateixos tràmits que van canviar el nom d'avinguda de Príncep d'Àstúries per Riera de Cassoles. Davant d'aquesta iniciativa, recollim tot el que cal saber.

Qui impulsa la iniciativa?

La Plataforma Canviem Reis Catòlics, que és un col·lectiu sorgit a principis d'abril de l'any 2019. Des del començament compta amb el suport de:

- Associació Mont d'Orsà de Veïns de Vallvidrera
- Associació Mercat Cultural Vallvidrera
- Associació Can Pujades
- Associació de Famílies d'Alumnes de l'Escola Nabí
- Associació de Veïns i Veïnes de Sta. Maria de Vallvidrera
- Associació de Veïns Mas Guimbau-Can Castellví
- Associació Cultural "El Sanatori"

També hi donen suport:

- Òmnium Cultural
- La Casa Buenos Aires
- Assemblée Nacional Catalana (ANC)
- Esquerra Republicana
- PDeCAT

Qui s'ha manifestat en contra?

Els grups municipals del PP i Cs del Districte.

Quin objectiu té?

La Plataforma va néixer amb l'únic objectiu d'impulsar un procés de participació ciutadana que permeti decidir, de manera conjunta, una nova denominació pel carrer Reis Catòlics de Vallvidrera. La iniciativa neix de la inquietud col·lectiva, segons expliquen els fundadors, d'apropar la història local al veïnat, i també de la necessitat per consensuar els noms dels espais que són propers.

Qui és Elisa Moragas?

Elisa Moragas i Badia (Barcelona, 1927-2006) va ser la mestra fundadora de l'escola Nabí de Vallvidrera, situada al final del carrer que ara duu el nom de Reis Catòlics. A més, en va ser la directora durant 20 anys, del 1972 al 1992.

Aquesta mestra va introduir la pedagogia Freinet a Catalunya a finals dels anys seixanta. Va possibilitar la reincorporació dels elements per a una pedagogia renovadora basada en l'activitat i la vida dels infants, la funcionalitat dels aprenentatges, l'expressió lliure i la comunicació, el rigor i l'exigència del compromís de ser, d'aprendre i ensenyar. També emfatitzava el fet que els infants fossin feliços a l'escola i a la vida.

D'on ve el nom de Reis Catòlics?

Tal com explica Cisco Tomàs a 'La Vall de Vidre', el nom de Reis Catòlics ha viatjat per diversos llocs de Collserola, i al començament estava en els límits dels municipis de Sant Cugat del Vallès i Barcelona, però després, l'any 1930, es va traslladar al mateix lloc on és avui. El nom anterior d'aquest carrer, des del 1914, era el de l'Avinguda Canigó, però passat un any el van anomenar Abadessa Saportella. Però durant la dictadura de Miguel Primo de Rivera, es van canviar alguns noms de carrers i va ser aleshores quan van canviar el nom pel de Reis Catòlics.

Quins processos s'han seguit?

El passat mes de juny es va iniciar un procés deliberatiu. Entre l'1 de juny i el 15 d'agost, es van proposar 24 propostes, que es van presentar al blog de la plataforma.

Entre el 6 i el 9 de setembre es va fer la primera volta de votacions, on van sorgir quatre propostes finalistes: Elisa Moragas, Major de Vallvidrera, La Llauna i Escola Nabí.

Del 13 al 15 de setembre es va portar a terme l'etapa final de votació. Va guanyar el nom d'Elisa Moragas, amb més del 49 % del suport.

Passos següents

En les setmanes que venen, l'objectiu de la Plataforma és el de recollir i presentar les signatures necessàries perquè el Plenari de Sarrià – Sant Gervasi valori, i en darrer terme aprovi, la proposta.

S'han de recollir 700 signatures, i el termini per presentar-les és el 4 de febrer de 2020.

Qui pot signar?

Totes aquelles persones majors de 16 anys que estiguin empadronades al districte de Sarrià-Sant Gervasi

On es pot signar?

Online: <https://www.decim.barcelona/initiatives/i-1304>

Presencialment: La Plataforma anuncia els llocs on recull signatures de manera presencial a les xarxes socials (Twitter, Telegram @CanviemC). ■

Joan Pujol i Adrià Ariño recullen signatures a la Fira de Nadal de Sarrià

Comencen les obres per convertir el Mercat de Vallvidrera en un equipament cultural

La data de finalització de les obres d'aquest equipament, que vol ser un referent cultural, està prevista pel juny de 2021

EL JARDÍ

Aquest mes de gener han començat les obres de l'antic Mercat de Vallvidrera, amb les quals es vol convertir l'edifici en un equipament cultural. El Districte espera que la ubicació estratègica del nou centre de creació afavoreixi la dinamització del barri, oferint i proposant activitats per al veïnat, cohesionant el teixit associatiu i responant a les necessitats de les entitats culturals de la zona. Aquest nou espai també vol donar visibilitat a la xarxa de nodes que connecten la ciutat amb la muntanya.

Les obres consisteixen en la redistribució de l'espai de la planta baixa. De la mateixa manera, es rehabilitarà la façana i la coberta de l'edifici, tot preservant-ne el volum i els elements decoratius originals.

La data de finalització d'aquests treballs està prevista pel juny de 2021 i, mentrestant, es prendran totes les mesures necessàries per minimitzar qualsevol tipus de molèsties. Durant les obres, tota l'activitat assistencial del CAP Vallvidrera, que fins ara ocupava els baixos de l'antic Mercat, es traslladarà al CAP Sarrià (Via Augusta, 366). ■

SARRIÀ

Presos i exiliats
lluny de casa
per Nadal

JESÚS MESTRE

Amb consonància amb els temps que corren, el Concert de Nadal d'Òmnium Cultural de Sarrià – Sant Gervasi d'enguany va ser sobretot un acte polític, de reafirmació com a país. Tenia tota la lògica: el protagonista principal, el molt honorable president, Quim Torra en la faceta de rapsode, estava advertint d'inhabilitació (cosa que, uns dies després, la Junta Electoral Central va confirmar), i el programa feia referència a presos i exiliats catalans, en dates nadalenques. El títol de l'espectacle, 'El Nadal que no vam tornar a casa', era ben expressiu, i el Teatre de Sarrià es va omplir fins a l'amfiteatre el vespre del 23 de desembre. El tenor Jordi Cortada i el pianista Manuel Ruiz escortaven el president Torra... i pels carrers a l'entorn del teatre, els cotxes dels Mossos d'Esquadra donaven

Fotografies cedides per Òmnium Sarrià-Sant Gervasi

voltes visiblement neguitosos, ja que els semblava no poder fer correctament les tasques de seguretat.

Va ser una grata sorpresa descobrir que Quim Torra és un excel·lent rapsode. I que la selecció de textos i cançons era acurada i molt suggerent. I alguns textos esfereïdors com la "Dolça Catalunya, pàtria del meu cor...", de Ramon Trbal, acompanyada de la cançó "L'emigrant", de Jacint Verdaguer, que obrien el recital. Un magnífic escrit d'Eugeni Xammar —on Torra es va lluir en la lectura—, descrivint el Nadal tradicional a Barcelona,

El tenor Jordi Cortada i el pianista Manuel Ruiz juntament amb el president Torra

No podem permetre que els exiliats i presos actuals, estiguin un quart Nadal a la presó o a l'exili"

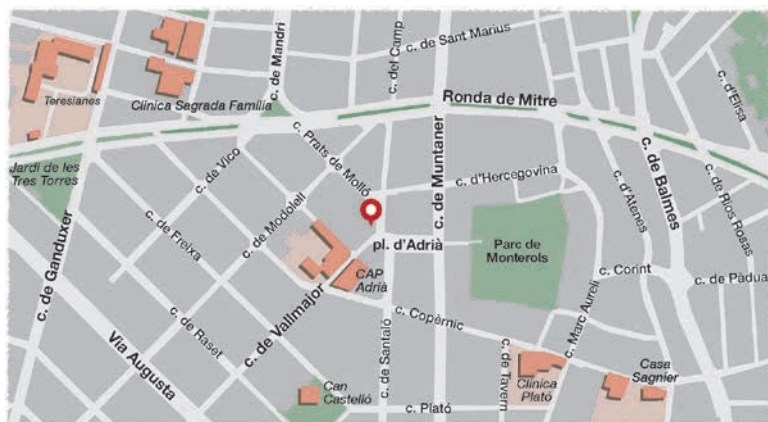
va permetre baixar momentàniament l'adrenalina. Tot l'acte, molt coherent en conjunt, va estar presidit per pinzellades dels patiments i per la melangia d'estar a l'exili durant el Nadal, amb textos colpidors de Joaquim Amat-Piniella, de Pere Carbonell des de la presó de Figueres, de Francesc Trabal des d'un vaixell camí de Xile; és destacable la carta a la mare de Xavier Benguerel. I les nades interpretades per Cortada i Ruiz anaven posant un contrapunt adequat per les vigílies nadalenques.

Fa 10 anys que Torra i els seus amics fan rodar l'espectacle per ciutats, barris i pobles del país. S'intueix que és sempre diferent i que hi introdueixen nous textos: dissortadament, els escriptors del país han tingut ocasió de fer molta literatura d'exili. I, com els dos anys anteriors, la dedicatòria era per als exiliats i presos actuals, que també han passat el Nadal lluny de casa. Torra va dir que no podem permetre que estiguin un quart Nadal a la presó o a l'exili. I, per aconseguir-ho, cal seguir lluitant per la independència. ■

bonarea
bonarea.com

Nou Supermercat

Vallmajor, 35. PLAÇA ADRIÀ
Tel. 932 694 393

També ens trobarà a:

Pedró de la Creu, 39. SARRIÀ Tel. 932 057 509

Bigai, 4. LA BONANOVA Tel. 932 541 795

Directe del camp
Des de 1959

MOSSOS D'ESQUADRA

Estafa telefònica a comerciants de Catalunya

XAVIER BONED

Els Mossos d'Esquadra investiguen una estafa telefònica de gairebé 100.000 euros que afecta comerciants d'arreu de Catalunya. Els estafadors

truquen a establiments de reconegudes franquícies comercials fent-se passar per directors de la franquícia, i indueixen els treballadors a pagar un suposat enviament de càmeres de videovigilància i seguretat per instal·lar a les botigues que resulta ser fals.

Agents de la Policia de la Generalitat- Mossos d'Esquadra de la Divisió d'Investigació Criminal investiguen un estafa telefònica que consisteix a enganyar comerciants de reconegudes franquícies comercials de roba, menjar i esports. A través de trucades de telèfon, els estafadors es fan passar per directors de la franquícia, i requereixen als comerciants que han d'adquirir càmeres de videovigilància i seguretat per instal·lar-les a la botiga. L'estafador informa que el material està a l'espera de lliurament per part de l'empresa logística, però afegeix que per fer l'entrega s'ha de fer efectiu el pagament de forma immediata i prèvia al lliurament.

Els Mossos d'Esquadra estan investigant una quarantena de denúncies relacionades amb aquest 'modus operandi', que afecta franquícies comercials de ciutats i municipis d'arreu de Catalunya. Els estafadors també actuen fora de Catalunya.

Els investigadors sospiten que darrere els investigats hi ha persones que actuen des del continent americà. Prèviament a la trucada per fer l'estafa, recopilen informació sobre l'empresa atacada fent trucades prèvies els dies anteriors per tal de recopilar el màxim d'informació sobre les persones responsables dels establiments. En aquest sentit, fan servir els noms dels responsables del negoci amb naturalitat, la qual cosa dona més veracitat a l'engany.

Una vegada aconseguixen la predisposició del treballador a fer l'ingrés, li demanen contactar amb ell a través de la seva línia telefònica personal per tal d'assegurar l'enviament dels diners i trucar-lo tantes vegades com sigui necessari. Quan la víctima ha fet el primer enviament, la pressionen novament per aconseguir més ingressos argumentant que l'empresa pot rebre sancions amb motiu d'endarreriment en el termini de pagament o referint que l'import està incomplet. Pel que fa als estafadors, les diferents gestions d'investigació que s'han fet apunten que són homes i dones que contacten telefònicament des de línies mòbils mexicanes o ubicades als EUA. En algunes estafes fins i tot s'ha detectat la mateixa utilització de les línies.

Les Oficines de Relacions amb la Comunitat s'han posat en contacte amb les principals franquícies afectades o d'altres que ho podrien ser per tal d'informar-les sobre aquesta estafa. Es tracta de prevenir qualsevol nou intent per part dels estafadors investigats i que, davant de qualsevol nou engany, els comerciants avisin ràpidament a la policia i evitin fer qualsevol ingrés econòmic.

Des del Cos de Mossos d'Esquadra, es demana que en cap cas es donin per telèfon a persones desconegudes dades personals i menys encara es facin ingressos econòmics a persones desconegudes. ■

ENERGIA DELS EDIFICIS

El Feng Shui i l'oportunitat d'un nou any

GLÒRIA VILALTA

Cada vegada que acaba un any o una etapa, és una bona ocasió per fer balanç i per posar-se nous objectius o propòsits. Tenim la sensació que podem començar novament, que tenim una nova oportunitat. Encara que de fet la tenim cada moment i cada dia, és cert

que el canvi d'etapa (d'any, de cicle, de curs, de feina, etc.) convida encara més a somiar i a proposar petits o grans canvis en la nostra vida.

El Feng Shui és conegut com una tècnica que ajuda a tenir una casa/empresa o espai amb més harmonia. El que molta gent desconeix és que també ajuda a fer canvis en la vida, ja que el nostre espai és un reflex de nosaltres: el que és a fora és a dins. Fer canvis en el nostre espai porta canvis en la nostra vida i en el nostre benestar. Una cosa tan senzilla com endreçar un armari ens aporta calma i tranquil·litat. Hem posat ordre a l'exterior, i per tant en posem a l'interior. Fer canvis a casa nostra o al lloc de treball, que és el nostre entorn més immediat, farà que es moguin coses en la nostra vida.

Hi ha un proverbi xinès que diu que, si vols que es produeixin canvis en la teva vida, has de moure 27 coses de casa teva. Això manté la rotació d'energia a un nivell alt.

A Occident comencem l'any l'1 de gener. Segons l'horòscop xinès, el nou any comença el 25 de gener (cada any canvia la data: normalment cau entre finals de gener i començaments de febrer). A més a més, comencem una nova dècada. És, doncs, també una nova etapa en aquest aspecte.

Cada any es representa amb un animal. El 2020 és el de la rata. La seva energia és la d'èxits, amor i prosperitat, i tindran especial importància els objectius i propòsits personals. Aprofitem per preparar-nos bé per aquest nou any tenint cura de la nostra casa i del nostre entorn: això afavorirà que aquests objectius arribin a bon terme. Bon any nou! ■

GLÒRIA VILALTA I GRAU ÉS ENGINYERA ESPECIALISTA EN MEDICINA DE L'HÀBITAT, FENG SHUI I BENESTAR PERSONAL

ARQUITECTURA

Una casa noucentista de l'arquitecte Enric Sagnier

JAUME DE OLEZA

Situada al 315 del carrer Muntaner de la nostra ciutat, es troba la casa Assumpció Parellada i Santaló, un edifici de tipus residencial que a primera vista contrasta amb els blocs d'edificis dels seus voltants. És obra de l'arquitecte Enric Sagnier i Villavecchia (1859-1931). Es

tracta d'un arquitecte molt conegut i amb una extensa obra a la nostra ciutat: la seva signatura apareix aproximadament en 300 edificis. Va dur a terme projectes molt destacats, com són el Temple Expiatori del Sagrat Cor del Tibidabo, el Palau de Justícia, la casa de la família Sagnier i la casa Arnús a la falda del Tibidabo. Aquestes dues últimes cases ja estan descrites en altres columnes d'arquitectura en altres números d'aquest diari.

Pensem que ja des del 1906 el Modernisme havia estat revisat pel Noucentisme. El nom de *Noucentisme* el va emprar per primera vegada Eugeni d'Ors, que va ser un dels seus ideòlegs i impulsor d'aquesta nova corrent artística. En arquitectura, aquest estil determinava la recerca d'un ordre basat en l'harmonia i l'equilibri, tot deixant enrere els criteris del Modernisme imperant en l'època i despullant molts dels elements artesanals i els ornaments decoratius que el definien. No obstant això, molts dels arquitectes més prestigiosos de l'època, com per exemple Gaudí i Domènech i Muntaner, mai van deixar de costat l'estil modernista.

Seu del Servei d'Intel·ligència Militar

La casa noucentista de Sagnier està envoltada d'un petit jardí i va ser la seu, durant la Segona República, del Servei d'Intel·ligència Militar (SIM). La construcció es caracteritza per una arquitectura amb certa complexitat volumètrica, en la qual destaquen els amplis voladissos de les cobertes. La ubicació, que forma cantonada amb el carrer Madrazo, permet veure la façana posterior, una mica menys complexa però amb la mateixa falta d'ornamentació que té tot l'edifici. Destaca la contraposició que té el volum situat a la cantonada que disposa de terrassa plana, amb les cobertes inclinades i els amplis voladissos. Aquest edifici és un exemple més de la senzillesa que imperava i feia gala aquest nou estil anomenat Noucentisme, al que molts arquitectes es van adherir. ■

JAUME DE OLEZA ÉS ARQUITECTE. www.cwork.cat

HISTÒRIA

Aprendre (o no) de la història

XAVIER BARÓ I QUERALT

De tant en tant, encara se sent que cal aprendre dels errors del passat per tal de no repetir-los en el futur. N'hi ha molts que creuen en aquella idea ciceroniana de la història com a *mestra de vida*. És mostra d'una sana ingenuïtat, sens dubte. Permetin-me que els digui que això no és cert.

O no és del tot cert.

De la mateixa manera que cada persona ha de cometre els seus propis errors per aprendre, sembla que les societats estan condemnades a fer el mateix. Diem al jovent que la droga és dolenta, però encara hi ha molts (massa) joves que destrueixen la vida en l'addicció a una substància o una altra. Fins un cert punt, amb la història universal passa el mateix: cada poble ha de protagonitzar la seva història, i tot sovint sembla que no aprèn dels errors del passat.

Però la història sí que ens demostra que la intransigència mai assoleix els seus objectius. Només genera por, odi i recel. Diego de Saavedra Fajardo, polític castellà del segle XVII, ja ho digué: *"No se vencen las batallas con la livianidad y la ligereza de la ira"*. Tornant al nostre tema, deixin-me que els posi un exemple. En el segle XI, l'emperador bizantí Basili II "Bulgaróctonos" (matador de búlgars) volia acabar amb uns veïns incòmodes, els búlgars. Ideà un pla gairebé perfecte: després de la batalla de Kleidion (1014), va fer presonerar unes 15.000 persones. Ordenà arrancar els ulls a tots ells, tot deixant només un ull a un de cada cent presoners, perquè pogués guiar els altres. Els bornis van haver de conduir la sinistra processó fins el palau del tsar búlgar. Aquest, en veure l'escena, embogí i morí al cap de pocs dies. Es podria pensar que l'emperador bizantí havia solucionat la qüestió búlgara. Però resulta que els fets van ser ben diferents: els búlgars que restaren vius van intensificar l'odi envers els bizantins, i l'any 1186 aconseguiren la independència. Tot un fracàs per l'emperador matador de búlgars, que només havia generat ràbia i desig de revenja.

"La història ens demostra que la intransigència mai assoleix els seus objectius. Només genera por, odi i recel"

Què vull dir amb tot això? La història, el passat, ja no és. Fa referència a allò que s'esdevingué en temps pretèrits. Per això se'ns fa tan difícil aprendre del seu mestratge. Però no impossible. Correspon a una societat sana i sensata fer un *bon ús* de la història, i no una lectura interessada i presentista d'allò que passà en un altre moment. Llavors sí que podem dir que la història és *mestra de la vida*. En definitiva, la història és una bona mestra, però no sempre té bons alumnes. ■

XAVIER BARÓ I QUERALT ÉS PROFESSOR D'HISTÒRIA DE LA UNIVERSITAT INTERNACIONAL DE CATALUNYA (UIC)

NATURALMENT CURIOSOS

Les resistències als antibiòtics (2a part)

NEUS MESTRE I MARC TALLÓ

Fa mesos, o potser algun any i tot, us parlàvem dels problemes ocasionats pels antibiòtics. Aquests fàrmacs estan destinats a tractar infeccions bacterianes, i durant molts anys han estat (i segueixen sent) una molt bona solució per combatre els bacteris. Alguns bacteris,

però, poden generar resistència a aquests fàrmacs gràcies a mutacions. Aquesta resistència que generen els bacteris és un dels grans problemes de salut a escala mundial: es calcula que al voltant de 700.000 persones a l'any moren per culpa de les resistències als antibiòtics.

En els últims anys, aquí i a altres països s'ha abusat dels antibiòtics: s'han prescrit antibiòtics sense diagnòstic, sense saber si un refredat era causat per infecció bacteriana o vírica; o de vegades era el mateix pacient qui comprava els antibiòtics sense prescripció mèdica, ja que en molts països fins ara es podia adquirir antibiòtics sense recepta per ús clínic tant humà com veterinari. D'altra banda, no s'han seguit prou les pautes d'ingesta dels medicaments, o s'ha planificat una mala estratègia a les granges o camps de conreu. Aquest augment de consum d'antibiòtics i falta de control, en fi, ha promogut la selecció d'aquelles espècies resistents als fàrmacs, que infecten altres organismes. Això genera un creixent nombre d'infeccions comunes que no es poden tractar amb aquests tractaments, ja que perden eficàcia. Es preveu que, si d'aquí a pocs anys no s'ha trobat una solució al problema i no frenem aquesta expansió de resistències, els antibiòtics no seran efectius i moltes infeccions comunes que ara són lleus podrien passar a ser potencialment mortals.

Per acabar amb aquest problema, no només necessitem actuar en l'àmbit farmacèutic demanant prescripcions per aconseguir antibiòtics: diferents estudis han vist que els animals de granja i salvatges contenen aquestes espècies resistents en la seva flora intestinal, cosa que promou la propagació d'infeccions amb bacteris resistents. Aquests animals ingereixen aigua i menges herbes que poden estar tractades amb antibiòtics, i per tant que contenen bacteris resistents. Una de les coses que s'han de fer per reduir l'aparició de resistències en el món veterinari és evitar administrar els antibiòtics a animals sans per prevenir futures infeccions.

Actualment, hi ha molts investigadors que intenten trobar nous antibiòtics que puguin combatre aquestes infeccions. Tot i això, necessitem una solució a escala mundial per poder erradicar aquest problema. En aquests moments, hi ha pocs països que destinin part del pressupost de sanitat a investigar aquest problema.

Per concloure aquesta segona part de la història dels antibiòtics, no volem que penseu que són fàrmacs obsolets i que ja no serveixen. Al contrari: els antibiòtics són uns grans fàrmacs, molt útils, però que només hem de fer servir en els casos necessaris (sota prescripció mèdica) i amb les dosis i pautes necessàries. ■

NEUS MESTRE FARRÀS I MARC TALLÓ PARRA SÓN BIÒLEGS HUMANS

PUBLICITAT

Què és el més important a l'hora de vendre el meu pis?

CARLES GRAU

Aquesta és la primera pregunta que ens hem de fer en el moment que decidim vendre la nostra propietat. No es tracta només de fer unes fotos de l'immoble i pujar-ho a qualsevol dels portals que trobem a internet. Un procés de venda, si volem aconseguir les millors condicions econòmiques i d'estalvi de temps, i sempre amb totes les garanties legals, exigeix una estratègia de venda més complexa que hem de planificar des del primer moment. A continuació, trobaran els consells mínims necessaris per tenir èxit.

Fotos. És impensable publicar imatges poc professionals: el nivell d'exigència dels futurs compradors demana un alt estàndard de qualitat als anuncis. El que publiquem, a més a més, millora notablement si va acompanyat de vídeos i passejades virtuals.

Texts. És millor no explicar històries interminables agafades de qualsevol manual. El temps és molt valuós per a tothom i els compradors tenen pensat visitar moltes pàgines. És fonamental captar la seva atenció des del primer moment. Així doncs: explicacions clares i precises, descripcions acurades i concretes sobre l'immoble i dades sobre el barri (serveis de tota mena, comerços, comunicacions, etc.). Una bona redacció amb frases curtes i concises, signes de puntuació i un lèxic adequat. No estem enviant un correu o WhatsApp.

Procés publicitari. Sense cap mena de dubte el millor anunci és el que permet als professionals explicar, un cop al despatx, quin és el pis que s'adapta millor a les necessitats dels clients. Per arribar a aquest punt, necessitem aprofitar al màxim el potencial de la publicitat dels portals professionals de pagament, i per aconseguir millores en l'increment de la visibilitat dels anuncis s'han de fer millores de posicionament, i destacar sobre els anuncis de la competència. Això comporta altes inversions econòmiques que només podem assumir els despatxos professionals. És el secret per generar més visites i, per tant, més possibilitats de vendre.

Hi ha més detalls importants que incideixen en un bon procés de venda, i els podem guiar per tot aquest camí. Si volen comentar-nos el seu cas, necessiten assessorament, volen aconseguir la venda més rendible i en les millors condicions o estalviar-se maldecaps, serà un plaer ajudar-los. Som un grup de professionals amb més de disset anys d'experiència en el sector immobiliari. Vinguin a veure'ns: tenen les portes obertes. ■

Carles Grau

Director The White Side Properties, SL

www.twssbarcelona.com

+34 935 161 929

Ciutat de Balaguer, 10 local 2n
08022 Barcelona

Col·legis i Associació d'Agents
Immobiliaris, amb número
de registre A10002

Agent registrat a la AICAT
(Generalitat de Catalunya),
amb número de registre 6568
Associació de Perits Judicials
Immobiliaris, amb número
de registre 1.691

#MICROCONSULTORI

Tinc una idea

MARTA ROJO ESPINET

La Beth era biòloga. Després d'abandonar per voluntat pròpia la gran empresa multinacional de cosmètica natural on portava treballant més de 10 anys, va decidir deixar-ho tot i dedicar-se a allò que l'apassionava, la nutrició i les persones. Volia fer realitat el somni que tenia

des de petita: tenir el seu negoci, la seva pròpia marca.

De nutricionistes, n'hi ha moltes. "Com ho puc fer per ser una nutricionista diferent?", pensava... Fins que va tenir una gran idea: convertir-se en una nutricionista per solucionar consultes senzilles a través d'un blog: hàbits, receptes, trucs, bons costums, coccions, aliments... I tot això, fer-ho a distància. La Beth seria una nutricionista on-line, una nutricionista digital.

Va reflexionar sobre la idea i va veure que podia ser viable i rendible. Però el concepte que tenia al cap s'havia

de convertir en projecte, i per això l'havia d'estudiar: calia reflexionar i donar-li forma. Tot seguit se li van acudir un seguit de preguntes...

- Què diria de la seva marca?
- Com definiria, en un parell de frases, la seva missió?
- Com seria el seu client ideal?
- Quins serien els seus serveis?
- Com establiria la seva política de preus?
- De quina manera hi arribaria? Podria anunciar-me a El Jardí de Sant Gervasi i Sarrià?
- Com transmetria el seu projecte al mercat?
- Quin seria el seu missatge clau a comunicar?

El que li vaig proposar...

Tenia un producte diferencial. Un blog amb consultes senzilles on line, tipus consultori express. Li vaig recomanar que estudiés bé el seu perfil de client, el preu que havia de tenir el servei que oferís (potser podria definir diferents tipologies de servei, de més senzill a més complet, amb preus diferents naturalment), que reflexionés sobre què dir —nom i eslògan—, preferentment diferencial i únic.

I, sobretot, que pensés en una bona creativitat per llançar el projecte al mercat. Com dir-ho, notori i creatiu! No és el mateix informar que comunicar!

Amb la il·lusió que tenia, l'experiència en el sector i la seva formació, segur que el seu projecte aviat es faria realitat i seria un èxit.

A **Mosaiking Comunicació** les històries acaben bé.

Explica'ns el teu projecte i t'ajudarem a relatar la teva història www.mosaiking.com ■

MARTA ROJO ESPINET ÉS FUNDADORA DE MOSAIKING COMUNICACIÓ

MEDI AMBIENT

La contaminació de les motos i la contribució de Sarrià – Sant Gervasi

XAVIER BOHIGAS**Assemblea 15M Sarrià – Sant Gervasi**

La contaminació a les ciutats, i en particular a Barcelona, és una de les preocupacions de la ciutadania, tant pels seus efectes sobre la salut de les persones com sobre el medi ambient. I és que el trànsit de

vehicles és el principal origen de la mala qualitat de l'aire que respirem. Els darrers temps s'han donat moltes dades sobre la contaminació que generen els cotxes, amb moltes comparacions segons el tipus de motor dièsel-benzina, o segons l'antiguitat.

Però, i les motos?

Molta gent creu que les motos, pel fet de tenir, en general, motors de menor cilindrada i consumir menys combustible, contaminen menys que els cotxes. Això no és així. Vegem-ho.

La Unió Europea, amb l'objectiu de reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle i contaminants perjudicials per a la salut de les persones, va establir uns límits a les emissions de determinats gasos que els vehicles nous no podien superar. Són les conegudes normes Euro; la primera d'elles es va establir el 1988. Repassem algun d'aquests límits.

Fixem-nos en les emissions de CO i NOx, dos dels gasos que contribueixen a la mala qualitat de l'aire i que són molt perjudicials per a la salut. Comparem, primer, les emissions permeses, segons la normativa europea, d'una moto i d'un cotxe fabricats el 2005. Una moto pot emetre fins a 5.500 mg de CO per cada quilòmetre recorregut, mentre

que un cotxe de benzina pot emetre fins a 2.200 mg/km de CO. La mateixa moto podria emetre 300 mg/km de NOx i el cotxe únicament 150 mg/km. És a dir, a una moto se li permet emetre més del doble de CO i el doble de NOx que un cotxe per cada quilòmetre recorregut. Quedi clar que aquestes emissions corresponen a la distància recorreguda pel vehicle i no al combustible gastat.

Comparem ara els cotxes i motos més nous. La normativa europea permet unes emissions de fins a 70 mg/km de NOx a les motos, de fins a 60 mg/km als cotxes de benzina i 70 mg/km als dièsel. I pel que fa al CO, el límit per a les motos és de 1.140 mg/km i de 1.000 mg/km per als cotxes de benzina i de 500 mg/km per als dièsel. I els ciclomotors? El límit de les emissions de CO dels ciclomotors i cotxes més nous, fabricats a partir de 2017, és el mateix: 1.000 mg/km. Però aquests cotxes poden emetre fins a 60 mg/km de NOx, mentre que els ciclomotors se'ls permet emetre fins a 170 mg/km, gairebé el triple. Les diferències encara són més acusades en les emissions permeses d'hidrocarburs: el límit per als cotxes de benzina és de 100 mg/km, mentre que per a les motos és de 380 mg/km i per als ciclomotors s'enfila fins a 630 mg/km (les emissions de les motos poden ser gairebé quatre vegades superiors a les dels cotxes i les dels ciclomotors sis).

Els ciclomotors i motos poden emetre més gasos contaminants que els cotxes

En definitiva, si ens fixem en les emissions màximes permeses per la normativa europea, els ciclomotors i motos poden emetre més gasos contaminants que els cotxes.

I a la nostra ciutat, quina és la contribució dels vehicles de Sarrià – Sant Gervasi a la contaminació?

A finals de 2017, a Barcelona hi havia un total de 962.111 vehicles registrats, dels quals 231.203 eren motos i 56.118 ciclomotors; la resta eren furgonetes, camions i altres vehicles. La contribució del districte de Sarrià – Sant Gervasi és molt important. Així, el districte, malgrat que representa el 9,2 % de la població acumula el 13,1% dels vehicles. Aquesta diferència percentual pot semblar petita, però ens farem una idea més clara si analitzem el nombre de vehicles per mil habitants. En el total de Barcelona hi ha 594 vehicles (363 cotxes i 177 entre motos i ciclomotors) per cada mil habitants. En el cas de Sarrià – Sant Gervasi, la proporció augmenta de manera notable: cada mil residents del districte acumulen 844 vehicles (499 cotxes i 302 motos i ciclomotors). Un 42 % superior a la mitjana de la ciutat. Si només tenim en compte els majors de 18 anys, resulta que al nostre districte hi ha 935 vehicles per cada mil habitants majors de 18 anys. Gairebé un vehicle per cada persona que pot tenir permís de conduir.

Aquestes dades indiquen que el potencial contaminant de cada persona que viu al districte de Sarrià – Sant Gervasi és superior a la mitjana de Barcelona. Algú podria al·legar que no tots els vehicles contaminen igual i que hi ha molta gent que gairebé no l'utilitza. Completament d'acord, però aquesta consideració és, probablement, vàlida també en altres districtes. I en aquest article només pretenem donar una visió global de la situació.

Si volem millorar l'aire que respirem a Barcelona, hem de desplaçar-nos a peu, en bicicleta o en transport públic. I les persones que vivim a Sarrià – Sant Gervasi hem de fer un esforç suplementari, ja que la nostra potencial contribució individual a la contaminació és superior a la mitjana de la ciutat. ■

XAVIER BOHIGAS ÉS DOCTOR EN FÍSICA I PROFESSOR JUBILAT DE LA UPC

VINE i CONEIX-NOS

8 FEBRER - 29 FEBRER - 21 MARÇ P3

14 MARÇ ESO i FP

8 FEBRER BATXILLERAT

TASTA L'ESCOLA · VISITES PERSONALITZADES

Us convidem a fer una **visita personalitzada** i a participar amb els vostres fills al **TASTA L'ESCOLA** que us permetrà conèixer, viure i sentir la nostra manera de fer.

✉ balmes@escolapia.cat

☎ 932 178 612

🌐 www.balmes.escolapia.cat

SUMMEM

ESCOLA PIA DE CATALUNYA

Balaguer · BCN Balmes · BCN Calassanci · BCN Luz Casanova · Bcn Nostra Senyora · BCN Sant Antoni · BCN Sarrià · Caldes de Montbui · Calella · Granollers · Igualada · Mataró · Moià · Olot · Sabadell · Salt · Sitges · Tàrrrega · Terrassa · Vilanova i la Geltrú

Sobre els pressupostos municipals

CARME ROCAMORA

Estrenant l'any, recuperem la secció de preguntes als polítics. I és que abans que comencés la campanya electoral de les eleccions municipals del mes de maig, acomiadàvem les preguntes als consellers del Districte per evitar que entressin en conflicte amb la campanya pròpiament dita. Ara que les portes de la Seu de Sarrià – Sant Gervasi tornen a obrir-se i tancar-se amb freqüència amb els nous consellers i grups municipals, tornarem, cada mes, a posar qüestions sobre la taula, algunes més generals i d'altres més concretes, perquè cada grup ens doni la seva versió. També ens agrada que vosaltres mateixos, lectors, pugueu participar i plantejar qüestions que creieu que val la pena preguntar als consellers, i que ens podeu enviar a redaccio@diarieljardi.cat

Aquest mes, i com expliquem a la pàgina 6 d'aquest número d'*El Jardí*, la presentació del **projecte dels pressupostos municipals** va ser protagonista al Districte, amb l'anunci d'un augment del pressupost, així com també la previsió que l'anelhada biblioteca de Sarrià sigui una de les principals inversions del Districte. Formulem les preguntes següents als diferents grups:

- Com valoreu aquesta proposta?
- Què li falta i que té de avantatjós?

Després d'haver aprovat per unanimitat la proposició de Cs d'augmentar el pressupost pel districte amb el fons de reserva, creieu que serà possible satisfer aquesta demanda? És la solució?

Pedro Miret, Cs

No és res nou que el districte estigui a la cua de les inversions a la ciutat. Pel districte han passat, des dels inicis de la democràcia, el PSC, CiU i els comuns, però el maltractament econòmic i la deixadesa soferta ha estat sempre igual.

Esperem que no es torni a eliminar la partida destinada a la biblioteca de Sarrià, esperem que aquest mateix any puguem veure com s'inicia i com creix invertint tota la quantitat prevista per a aquest any.

A part que es remodeli finalment el Mercat de Vallvidrera i que s'enterrin els cables aeris de les Tres Torres, creiem que falten altres inversions importants, com els autobusos de barri al Farró i al Galvany, una escola bressol a les Tres Torres, etc.

Pel que fa a la proposta que fem en l'últim Ple sobre l'increment d'inversions amb les quantitats del Fons de Reserva, esperem que sigui atesa al 100 %, perquè va ser aprovada per unanimitat. El districte necessita aquesta quantitat, que hauria de ser de ser almenys de 4 milions d'euros. ■

BComú i PSC

Com a Govern de Districte, considerem prematur valorar un pressupost municipal pendent d'aprovació. Sobretot perquè del proper procés participatiu poden desprendre's modificacions.

La Biblioteca de Sarrià és una de les inversions més importants de la ciutat, per la defensa que n'estem fent en l'elaboració del Pla d'Actuació Municipal i del Districte (PAM/PAD). Pel veïnat de Sarrià és una prioritat, que si res no es torça es veurà satisfeta aquest mandat. És un projecte estratègic per al Districte perquè allotjarà també els Serveis Tècnics, la qual cosa es traduirà en un servei i una atenció ciutadana millors, i en la dinamització comercial de l'entorn de la plaça de Sarrià.

Les "Reserves de Gestió" són un apartat d'inversions usat per satisfer les propostes de l'oposició, quantitat que pot reduir-se en l'aprovació definitiva del pressupost. Per primer cop, hi haurà en el pressupost de ciutat una partida per la qual la ciutadania prioritzarà directament part de les inversions als seus barris.

En el camí de la descentralització, cal que els districtes incrementin la seva capacitat decisòria en les inversions que demanda el veïnat. D'aquí el nostre vot favorable a "instar" l'increment del pressupost del Districte. ■

Pol Lloró, JuntxsCat

Des del grup municipal de Juntxs per Catalunya creiem que Barcelona necessita tenir pressupostos per poder tirar endavant els grans reptes que té la ciutat i que, també en clau de ciutat, cal que Catalunya tingui pressupostos per poder executar les importants inversions que van destinades a Barcelona. És per això que des del nostre grup municipal ens hem mostrat oberts a negociar amb el govern i hem presentat al·legacions al pressupost per fer-lo més ambiciós i perquè actuï més decididament en aspectes de la ciutat que nosaltres considerem prioritaris, com la crisi climàtica, les polítiques socials, l'habitatge i les inversions estratègiques de ciutat. Cal també que el nou pressupost de ciutat incrementi de manera substancial la seva inversió al districte de Sarrià – Sant Gervasi per poder dur a terme aquells projectes que van quedar aturats a l'anterior mandat com ara la biblioteca de Sarrià, la reforma de la part alta del carrer Balma o la construcció d'habitatge públic, entre d'altres. ■

Mercè Amat, ERC

Sarrià – Sant Gervasi té un dèficit d'equipaments, i la biblioteca de Sarrià n'és un símbol. Els veïns valoren molt positivament les biblioteques de la ciutat: al districte n'hi ha tres (totes amb nom d'home, per cert) per a sis barris. Per tant, cal ampliar la xarxa i respondre a una demanda històrica.

Estem d'acord que el districte disposi de més recursos. ERC ha defensat mesures perquè Barcelona compti amb un pressupost expansiu, per exemple incrementant la taxa turística. Quant al pressupost del districte, des d'ERC-SSG pensem que ha de servir per consolidar el teixit veïnal (trobant solucions per al Grup Caliu i la Sarrianenca, per exemple) i per destinar més esforços a pacificar carrers de les Tres Torres i del Putxet i millorar-ne l'accessibilitat, sense oblidar les necessitats específiques dels barris de muntanya.

Finalment, el xoc climàtic ens obliga a fer apostes valentes en mobilitat sostenible: a més de noves línies de bus de barri (Farró i Galvany), també volem que el pressupost consideri la construcció del carril bici de la Via Augusta, com va proposar el nostre grup al darrer plenari. ■

BARCELONA PEL CANVI

Albert Guvernau, BxCanvi

Sarrià – Sant Gervasi és el 5è districte de la ciutat, amb prop de 150.000 habitants. Si es tractés d'un municipi es trobaria entre els 40 més poblats d'Espanya, i superaria capitals de província com Tarragona, Lleida i Girona.

Pel que fa a la inversió pública per habitant, s'ha trobat sistemàticament a la cua de la ciutat, cosa que ha convertit en estructural la manca d'equipaments. Sembla que aquesta tònica es mantindrà. Això és greu.

Tot i que s'ha inclòs la Biblioteca de Sarrià, hem trobat a faltar projectes concrets per al solar de Dalmases 63, a les Tres Torres; per a Can Ferrer i la Biblioteca a Galvany; per a la Sala Hipòstila a La Bonanova; per a l'espai de Manacor al Putxet i el Farró; tot això sense abandonar la provisionalitat als barris de muntanya o els pocs recursos per a habitatge.

A més a més, no hem d'oblidar que aquests pressupostos es fonamenten en una de les majors pujades d'impostos, taxes i preus públics que ha viscut mai la ciutat, i que aquest fet perjudica principalment les persones amb menor renda. ■

Isaac-Iván Martín, PP

Els pressupostos municipals tornen a deixar-nos a la cua dels districtes de Barcelona. Els veïns de Sarrià – Sant Gervasi no podem ser marginats per qüestions ideològiques i hem de gaudir dels serveis i dels equipaments que mereixem. Colau creu que els veïns de Sarrià – Sant Gervasi ja podem pagar-nos els serveis, perquè som el "barri ric", i pensa que és millor invertir en altres districtes. No pot ser que per pagar impostos siguem els primers i que per rebre serveis els darrers. Tenim els carrers bruts, els parcs descuidats, problemes de mobilitat, trànsit, inseguretat amb locals ocupats, manca de places d'escoles bressol, habitatge per a joves inexistent i falta d'equipaments a tots els barris. A la votació dels pressupostos al Ple del Districte, el PP ens vam quedar sols: vam ser els únics que van votar en contra dels pressupostos, ja que, incomprensiblement, JxCat i Cs es van abstenir als pressupostos de la destrallada fiscal i a la pujada de tots els impostos.

No entenem la destrallada fiscal que proposen. Al darrer exercici, l'Ajuntament de Barcelona va obtenir un superàvit de 200 milions d'euros, i en comptes de revertir a la ciutadania, aquest any es proposa una pujada d'impostos de forma massiva i desproporcionada. No podem abaixar els impostos i taxes als barcelonins? *Sí se puede*, però prefereixen pujar-los. ■

Nepal: país de contrastos

MARTA TRIUS

Viatjar a països desconeguts sempre ha estat per a mi un al·licient, i en aquesta ocasió era doble, o fins i tot m'atreuria a dir triple, ja que no sols anava a endinsar-me en un país nou, sinó que ho anava a fer de la mà de persones que el coneixen molt bé, i a més anava a conèixer la Rejika, una nena de

Rejika a la llar d'acolliment

© Marta Trius

3 anys que em va robar el cor mirant-me tímidament amb els seus ulls gairebé negres i el seu innocent somriure, i amb la qual m'he compromès perquè tingui un futur millor.

Arribar a Nepal no és arribar a qualsevol lloc: el propi caos de l'Aeroport de Kàtmandu ja et fa sentir que aquesta aventura ho tindrà tot de novetat i res de rutinari. No és només la gent del carrer, la sorollosa i caòtica ciutat amb les motos i cotxes creuant per on sigui el que et situa en l'aquí i ara, sinó també els cridaners colors, les olors penetrants i les esquivades mirades plenes de curiositat que et rescaten de la teva zona de confort per mostrar-te altres vides molt diferents. Així comença aquest viatge màgic i realista a la vegada, entre *stupas*, temples i pol·lució, on tothom lluita per tenir una petita parcel·la d'existència que sigui el més suportable possible.

Molta gent anhela conèixer Nepal per gaudir dels Himalayas, ja que ascendir els camins que condueixen als seus pics és retrobar-se amb un mateix: una increïble oportunitat per donar gràcies per tenir ulls per gaudir de la majestuositat de la serralada més alta de la terra. Uns altres s'acosten a aquest petit país asiàtic amb l'objectiu d'aportar el seu granet de sorra als més desfavorits i, encara que no ens agradi reconèixer-lo, també n'hi ha molts que hi volen fer negoci convertint els cossos dels nepalesos en béns de consum.

Nosaltres arribem amb la clara missió de posar una mica de llum en la vida d'uns nens que et miren i et fonen l'ànima: nens i nenes que provenen de famílies amb pocs recursos, pares que volen una vida millor per als seus fills i per això els deixen en una llar d'acolliment on puguin tenir el futur al qual ells no van tenir accés. Unir-se a una causa així i involucrar-se, encara que sigui per poc temps, en la vida d'aquestes *personetes* et canvia

Himalayas, Pic Anapurna

© Marta Trius

Swayambhunath (Temple dels Micos)

© Marta Trius

la perspectiva. Pot sonar a tòpic i segurament ho és, però et fa valorar el que tens, ser conscient de la *loteria* que et va tocar quan vas néixer i, sobretot, adonar-te que tots som persones i que tots mereixem l'oportunitat de ser mínimament feliços.

Durant tres setmanes he vist pobresa, sí, però també he vist gent inconformista, lluitadora i solidària amb el seu proïsme, homes i dones que no tenen res i que encara així aquest 'res' el donen incondicionalment. He vist nens riure i saltar d'alegria quan t'hi acostes a jugar a una cosa tan simple com la rotllana de la patata, petits que et miren estranyats quan comparteixes amb ells una mandarina a la qual poques vegades tenen accés, joves que uneixen les mans i et diuen *Namaste* des del cor i que es desviuen pels seus companys més petits. En definitiva, he conegut un país en el qual queda molt per fer però que compta amb grans persones per aconseguir-ho.

Sembla com si la immensitat de les seves muntanyes, la frondositat dels boscos i la bellesa dels rius nepalesos sigui el reflex del que poden arribar a ser. Viure en la meua pròpia pell el poder de l'oració dels monjos budistes m'ha fet reflexionar en la meua pròpia fe i crec que

fins i tot, m'ha fet ser una mica més bona persona.

Molts m'han preguntat què és el que més m'ha agradat del meu viatge a Nepal i no he sabut què respondre; l'única cosa que ser del cert és que he canviat interiorment i que no és un canvi passatger. Suposo que és com viure un terratrèmol: et sents més feble i més fort alhora i t'adones que no hi ha volta enrere. ■

Ascens a l'Australian Camp

© Marta Trius

Quan l'organització i l'ordre entren a casa nostra

YOLANDA LÓPEZ

L'actual tendència d'organitzar els espais domèstics té l'origen en els anys 1980 als EUA, fruit de l'acumulació d'objectes a les grans cases americanes a conseqüència del consum massiu propi d'aquestes últimes dècades. Sorgeix així un nou servei, el que ofereix l'organitzador professional, qui ajuda als propietaris a posar ordre en els seus espais i objectes.

Segur que has sentit parlar de Marie Kondo, qui ha difós arreu del món el valor de l'organització amb el seu llibre *La màgia de l'ordre*. El camí de l'organització és molt profund, ja que no tan sols es transformen els espais sinó que també es transforma la pròpia persona en aspectes com ara en la integració d'un consum futur més conscient.

Tot i que és un treball útil per a tothom, som les dones les que sentim una especial atracció per aquest camí, ja que de seguida veiem els beneficis implícits. Quan vols organitzar casa teua, cal començar per la pregunta següent: Amb quina intenció vols organitzar casa teua? Té molt de sentit que responguis aquesta pregunta abans de llançar-te a la gran aventura d'organitzar casa teua. El fet de respondre aquesta pregunta farà que la nostra motivació es mantingui durant el camí, ja que invertirem valuosos recursos com són el temps i l'energia mentre duri tot el procés d'endreça.

Fer un inventari dels nostres objectes ens posa la realitat davant els ulls. Altells, garatges, trasters, armaris, capses... atresoren coses que molts cops no recordem que tenim. El fet de treure-les i valorar si volem continuar tenint-les o donar-los nova vida és una de les tasques implícites en l'organització dels nostres espais.

Els beneficis d'organitzar la nostra llar són múltiples: estalviaràs temps i energia a l'hora de buscar els teus objectes i estalviaràs també diners, ja que no compraràs objectes duplicats.

Sentiràs benestar i calma en el teu espai més íntim, el teu refugi, on carregues les piles per continuar a l'endemà.

Quan coincideix l'organització de casa teua amb un canvi vital, com pot ser el naixement d'un nadó, una separació de parella, una mudança... pot ser que el repte es vegi encara més difícil. Moltes vegades, no ens ajuda a posar-nos en marxa com ens sentim emocionalment davant aquests canvis: sobrepassats, tristos, estressats, emocionats però cansats físicament...

Com més informació tinguis sobre l'organització, més aplicacions hi trobaràs a la teua vida. T'animes que un dels teus objectius del nou any sigui posar ordre en el teu espai vital? ■

YOLANDA LÓPEZ
ORGANIZADORA
PROFESIONAL

Organització espais, gestió del temps i coaching.

Sessions individuals i formacions grupals. Presencial o online.

630 67 97 08
www.calmavital.com
info@calmavital.com

CALMA VITAL

Organiza tu mundo

Has marxat de viatge i ens vols explicar la teua experiència? Ajuda'ns a explicar el món amb una mirada sarrià-santgervasienca. Escru-nos a redaccio@diarieljardi.cat

PILAR EYRE: “Visc el barri de manera intensa gràcies als meus gossos”

© Núria Torrents

Pilar Eyre (Barcelona, 1951) és escriptora i periodista. Declarada animalista i pionera en la investigació sobre la monarquia espanyola, actualment té dos gossos però n'ha arribat a tenir tres i dos periquitos. *Un perfecte cavaller*, traduït al català per insistència de l'autora, és la seva última novel·la on ret homenatge a la generació de la postguerra espanyola. Al saló de casa seva, Eyre ens explica més detalls de la vida a les Tres Torres, com per exemple que ha viatjat per tot Espanya presentant el llibre, enganxada al telèfon pendent de si la seva gossa Dana superava un càncer.

SERGI ALEMANY

Pilar, Pilar Eyre o Pilarita?

Pilarita. Per la família aquest és el meu nom. Me'l va posar una mainadera a qui se li havia mort la seva filla Pilarita.

I com és la Pilarita?

Intento ser una persona positiva, amb les meves manies, odis i passions. L'edat no et suavitza els sentiments, tot i que et fa una mica més diplomàtica.

En quin sentit?

Hi ha coses que em remouen l'estómac, com la tortura dels animals. Els toreros m'inspiren repugnància i m'agradaria veure el final de la tauromàquia abans de morir. La lluita contra el maltracte animal és la causa de la meva vida.

Has entrevistat toreros.

Com a periodista he parlat amb moltíssims toreros i eren incapaços de pensar que matar un animal és torturar-lo. Jo intentava que els entrés al cap. Adoraven els seus animals domèstics i després feien aquelles barbaritats a la plaça.

I ara?

Crec que m'acolliria a la clàusula de consciència i diria que amb aquestes persones no hi vull parlar.

Una animalista d'arrel.

A casa sempre ho hem viscut així. La mare era de la Societat Protectora d'Animals i Plantes, i ens hi portava a les tres germanes. La casualitat va fer que em casés a més amb un home amant dels animals.

“L'animalista de les Tres Torres”

Al principi de sortir a passejar, tots eren gossos de raça, menys els meus; ara, en canvi, molta gent té un gos de refugi. Això em diu que hi ha gent que pren consciència respecte a l'abandonament. És el que intento transmetre.

Transmissió de valors.

Visc el barri de manera intensa gràcies als meus gossos. Amb molta gent ens hem fet amics al jardí de la biblioteca Clarà, on socialitzem i discutim, i ara ens amenacen de prohibir-nos l'accés. No veuen que aquest espai és el que abans eren els bars de reunió o les àgores. Els polítics capaços d'entendre aquest germen de l'associacionisme seran polítics moderns.

Està enamorada d'on viu.

Porto 27 anys vivint a les Tres Torres. Ja soc del barri i moriré aquí. Per mi és el lloc ideal on viure de Barcelona, i pels meus gossos també. Quan et diuen que viuràs en una ciutat gran, penso que l'has de convertir en un poble.

Aquí tinc la sensació que continuo vivint a Sant Pere de Ribes, i en canvi estic dins de Barcelona. Ho tinc tot.

Tot li sembla bé del barri?

Al barri falten millores, però crec que això també forma part de l'encant que li dona un aspecte assilvestrat. M'encantava quan el cementiri de Sarrià estava obert i s'hi arribava per un camí de terra. El mercat hauria de tenir més vida, però la culpa també la té la gent del barri que hi ha d'anar a comprar, en lloc de fer-ho en grans superfícies o per internet.

Les Tres Torres també surt al llibre.

La burgesia franquista vivia en altres barris de Barcelona als anys 1940, però les Tres Torres apareix al llibre perquè el protagonista, l'empresari tèxtil, hi posa una pis per a la seva estimada, que és una obrera de la fàbrica. Estic fent unes vendes de llibres increïbles al barri, entre la papereria i la gent que em coneix pels meus gossos. Ha arribat a pujar gent a casa perquè els signés el llibre.

S'ha fet famosa?

La televisió és una pantalla impressionant per arribar a la gent però cada vegada se'm coneix més pels meus llibres. I ho prefereixo. Afortunada-

“La lluita contra el maltracte animal és la causa de la meva vida”

“Ja soc del barri de les Tres Torres i moriré aquí”

“Conec més la família Borbó que a la meva pròpia família”

ment, tinc molts lectors. Una dona de 99 anys que viu al barri, per exemple. Penso que cada casa hauria de tenir *‘Un perfecte cavaller’* perquè l'ara no s'entén sense l'abans, sense una mirada històrica.

“Un perfecte cavaller” ja suma 7 edicions. Sis en castellà i una en català.

Per mi, la paraula més dolça en el llenguatge humà és *reeditem*. Millor que un *t'estimo*. Aquella trucada de les editores és el millor del món.

Com va al *Lecturas*?

Tinc llibertat per escriure sobre el que em dona la gana, sense censura. És un lloc molt divertit on treballar, amb gent jove. L'argument màxim per incorporar-me va ser saber que tots els treballadors eren antitaurins. Això va ser la bomba.

És la feina de la seva vida?

Sí! No! Sí, sí. Bé, no (riu). Jo em vaig formar professionalment a *Interviú* durant molts anys, i allà va ser on vaig agafar un estil i una veu pròpia fent centenars d'entrevistes. Per tant, puc dir que aquells van ser els anys més determinants per a la meva vida professional.

Una bona època.

Sí. Era jove i ho tenia tot per davant. Feia quatre anys de la mort de Franco i el periodisme estava en evolució. Teníem moltes coses per descobrir. Érem lliures i rebels. Ens ho passàvem molt bé.

Se la veu contenta.

Encara mantinc aquelles coses de periodista jove. Per exemple, quan un tema meu surt en portada, em poso contentíssima. I la repercussió ara amb les xarxes socials és més

gran. A Twitter m'ho passo molt bé amb una comunitat de gent molt divertida.

No sempre és positiva la xarxa.

No soc gens negativa. Si algú m'insulta, el bloquejo. Només vull *bonrotllisme*. També hi ha gent que tergiversa les teves paraules de mala fe, cert. Val la pena contestar-los? Al final, aquest món és tan efímer que l'endemà ningú s'enrecorda de res, així és que no entro en el debat de fer contrarèpliques.

I en el debat Catalunya-Espanya?

Soc la millor prova que parlant castellà i no sent independentista pots viure perfectament en aquest país sense que et passi res. Tots els arguments que s'utilitzen des de Madrid són mentida. Els periodistes també som molt culpables d'això. Mai ningú m'ha obligat a parlar en català per entendre'ns, ni a TV3 ni amb el Jordi Basté a RAC1.

Catalunya dins d'Espanya?

M'agradaria que continuéssim units a Espanya però si això no passa, ho

“Parlant castellà i no sent independentista pots viure perfectament en aquest país”

“M'agradaria que continuéssim units a Espanya però si això no passa, ho acceptaré democràticament”

acceptaré democràticament. Ser demòcrata implica poder conviure amb qui pensa diferent a tu. A casa, al barri... Jo no veig l'independentisme com un horror. Si Catalunya és independent, continuaré aquí contenta i tan feliç. I al barri de les Tres Torres.

Hi ha corona espanyola per anys?

No veig voluntat real per part de ningú de carregar-se la monarquia. L'esquerra s'hi troba molt a gust, més que la dreta. Pablo Iglesias, que se suposa que és el més republicà, parla meravelles de Felipe. No m'estranyaria que al final Leonor fos la reina dels nostres fills.

Reina Leonor.

Exacte. Però hauria de modernitzar el seu missatge i involucrar-se en les causes de la seva generació, com fa Greta Thunberg. Modestament, moltes de les històries que es coneixen de la monarquia són gràcies a la investigació pionera que vaig fer. Conec més la família Borbó que a la meua pròpia família.

Una sèrie com 'The Crown' funcionaria amb la monarquia espanyola?

Aquí som més papistes que el papa. S'han fet bons documentals sobre monarquies d'arreu, però les televisions espanyoles mai s'hi han interessat. No volen ofendre la institució perquè encara es veu fràgil per aguantar un escrutini tan minuciós com el de *The Crown*, que al final no és una crítica sinó que apuntalar la monarquia.

Què li demana a l'any nou?

Vull que comencin "los locos años 20" del segle 21. L'època del jazz, la minifaldilla, el cabell curt.. Que la nova dècada també tingui la seva personalitat. Jo ho viuré, perquè encara he de donar molta guerra.

© Núria Torrents

Cómo en casa, sólo en Aurea co-working

En **Aurea co-working** te ofrecemos el ambiente de trabajo que necesitas, en un espacio tranquilo y confortable, con todas las comodidades necesarias para que puedas poner en marcha y consolidar tus proyectos profesionales.

Saca el mayor partido a tu jornada laboral en **Aurea co-working**. Con todas las comodidades de tu hogar y sin la mayoría de sus distracciones.

Condiciones especiales para 2020

Información:

www.aureacoworking.com
info@aureacoworking.com
Tel 93 159 20 24

Aurea
co-working
Your home office

Les pastorettes de Vallvidrera

ESTAMPES DE NADAL A SANT GERVASI I SARRIÀ

Durant el Nadal, se succeeixen pertot arreu fires i mercats que ofereixen propostes interessants per trobar petits detalls per regalar, i també és durant aquestes dates quan s'aprofita per posar sobre la taula multitud d'iniciatives solidàries. Al districte s'han celebrat fires a Pedralbes, Sarrià, les Tres Torres i el Farró, organitzades per les associacions de

veïns i entitats del barri. Enguany s'ha celebrat per primera vegada el Tres Torres Christmas Market el dissabte 14 de desembre. Una de les iniciatives va ser Dolls4girls, una ONG que té com a objectiu enviar nines als camps de refugiats perquè les nenes hi juguin, i d'aquesta manera s'identifiquin amb el món real.

© Ramon Ripoll Peralles

L'Estel de Natzaret. Un any més, el Centre Cultural Sant Vicenç ha organitzat l'Estel, els pastorets que es fan a Sarrià fa més de cent anys.

© El Jardí

Concerts de Nadal. L'Orquestra de Cambra Catalana, dirigida per Joan Pàmies, va interpretar l'*Stabat Mater* de Pergolesi i *El poder de l'ara*, de Carlota Baldrís, al centre cívic Pere Pruna.

© Marta Trius

Tres Torres Christmas Market

© Lluís 'AviLlop' Morera

Calvalcades de Reis. Seguint la tradició, el diumenge 5 de gener ha tingut lloc les calvalcades de Reis de Sant Gervasi i de Sarrià. A la **Cavalcada de Sarrià**, el regidor Albert Batlle va rebre a ses majestats a la Seu de la Vila i una gran gentada va omplir tots els carrers per on passaven les carrosses. L'activitat la va organitzar l'Eix Sarrià,

© RSC Llop

© Juanjo Compañé

Cavalcada de Sant Gervasi. Com a novetat, enguany a Sant Gervasi no hi ha hagut carrosses, sinó que els tres Reis han fet el trajecte en cotxes de luxe, molt grans i d'època, des dels quals han llençat tones de caramels sobre la gent que s'amuntegava al seu pas. Un toc de modernitat que ha trencat una mica amb els costums. Les famílies assistents han seguit victorejant els Reis.

© Carme Rocamora

Vallvidrera fa unes 'Pastoretes' feministes i crítiques amb els problemes socials

CARME ROCAMORA

Anar a veure 'Les Pastoretes de Vallvidrera' és un exercici d'enveja positiva. Un cop acaba la funció, hom pensa que vol formar part d'aquesta comunitat que cada any —i ja van 17 edicions— és capaç de fer una adaptació més genuïna d'*Els Pastorets* de Josep Maria Folch i Torres.

Les funcions van començar el divendres 13 de desembre, però El Jardí va assistir el dijous a la prèvia per captar les novetats d'aquesta edició, que, com sempre, prometia molt. I és que totes les entrades es van vendre durant els dies que va durar la funció, del 13 al 22 de desembre.

Un equip de fins a 120 veïns de Vallvidrera, entre actrius, músics, regidors, caps de sala i serveis de maquillatge i perruqueria, ha ofert un format de 15 escenes amb molta expectació. El Centre Cívic Vázquez Montalbán ja era ple el dia de la prèvia, amb petits i grans que no van parar de riure durant les dues hores que durava la funció.

"Dels pastorets més distrets i divertits que he vist. I sempre hi ha dos protagonistes, sempre homes, i aquí eren dones", em comentava un veí de Molins de Rei tot sortint de la funció, que s'ha acostat a visitar els llebrencs i la seva funció.

Dones protagonistes

Enmig d'una trama que se situa al poble d'Ecdipà, pastors i pastores feinegen al voltant d'una bassa, que tindrà un paper fonamental en el curs de la història. Ara fa un any que Getsé va vendre's l'ànima al diable, a canvi de la mort del llop que es menjava les seves ovelles. La seva filla Isabeló serà qui amb el seu enginy s'enfrontarà a Satanàs per salvar el seu pare, junt amb la seva amiga Tomasseta.

Mentrestant, a Natzaret s'ha de celebrar un concurs per elegir un marit per a Maria, que ha de tenir el fill de Déu, i només hi poden participar homes, però les pastores del poble, indignades, es disfressen de nois i s'hi presenten. Tot plegat amb un final poc ortodox.

Clarament, tenim aquí una història on s'empodera les dones i les fa protagonistes i decidides, i no callades. I també amb referències constants a la realitat de Vallvidrera i de l'actualitat, amb frases com "L'amor se'l va inventar Disney" i crides d'enderrocar el patriarcat, però també amb queixes per uns preus d'uns pisos que no paren de pujar, o bé per la crisi climàtica.

"El teu cervell funciona pitjor que el funicular de Vallvidrera", reflecteix una altra realitat del barri llebrenc, o bé la necessitat de negociar amb els Pares Paül's, en referència a l'especulació d'aquesta congregació amb l'edifici que han ocupat uns joves ja fa gairebé un any per evitar que s'hi faci un hotel de luxe, La Buenos Aires.

Un espectacle familiar i divertit, però també amb crítica social i consciència, que no va deixar indiferent, un any més, a tot aquell que s'hi acostava. Potser aquest 2020, Les Pastoretes de Vallvidrera recolliran una iniciativa recent, i és que abans de la funció hi havia a la cua dels assistents la plataforma Canviem Reis Catòlics —precisament el carrer on està el Centre Cívic— recollint signatures per avançar en el procés engegat per canviar el nom pel d'Elisa Moragas. ■

Fira solidària del Farró

© Carme Rocamora

Fira d'artesans de Sarrià

© Lluís 'Avilop' Morera

RECOLLIDA D'ARBRES DE NADAL

Del 7 al 17 de gener, l'Ajuntament de Barcelona instal·la diferents punts de recollida d'arbres de Nadal. L'objectiu és evitar l'abandonament dels arbres al carrer i donar-los una segona vida. aquest any amb 23 punts de recollida a les següents ubicacions:

- Plaça Adrià
- Plaça del Consell de la Vila
- Plaça de Joaquim Folguera
- Parc de Monterols
- Jardins de Moragas
- Jardins Turó del Putxet
- Jardins de la Vil·la Amèlia
- Carrer de Prats de Molló
- Avinguda Pau Casals / Bori i Fontestà
- Avinguda Pau Casals / Mestre Nicolau
- Carrer Santa Fe de Nou Mèxic / Escoles Pies
- Jardins de Can Castelló
- Carrer Doctor Roux / Pau Alcover
- Plaça Roig i Raventós
- Jardins de Ca n'Altimira
- Jardins de la Tamarita
- Plaça d'Artós
- Plaça Manuel de Corachán
- Plaça Pep Ventura (Vallvidrera)
- Plaça de Sarrià
- Plaça Ferran Casablanques
- Jardins Maluquer
- Plaça Molina

Postres amb tradició:
 17 de gener: **Tortell de Sant Antoni**
 22 de gener: **Moles de Sant Vicenç**
 25 de gener: **Ferradures de Sant Pau**

Major de Sarrià, 57
 Telèfons 93 203 07 14
 - 93 203 00 04

Plaça de Sarrià, 12-13
 Telèfons 93 203 04 73
 08017 Barcelona

Fax: 93 280 65 56 ·
 e-mail: info@foixdesarria.com
www.foixdesarria.com

Els jardins de Can Ponsic

M. JOSEP TORT

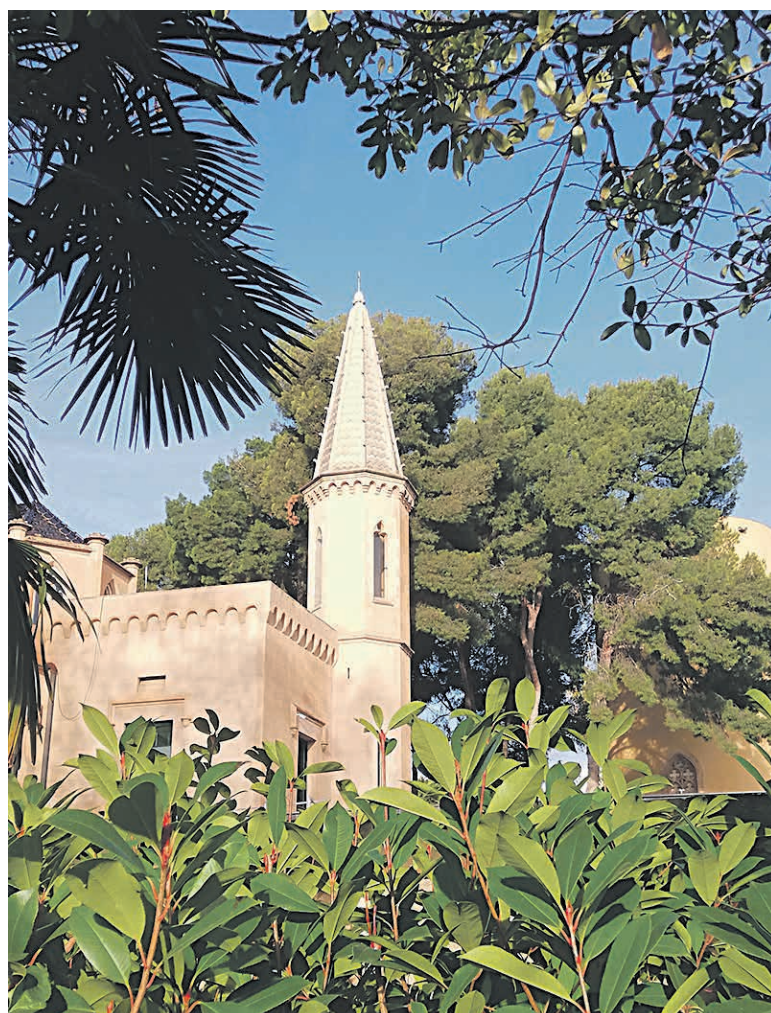
En el segle XVII, la finca de Can Ponsic, propietat la família Sarriera i Mercader, tenia una extensió d'unes 50 hectàrees de terres de conreu. L'any 1892, la família Ponsic-Sarriera va encarregar la reforma de l'antiga masia a l'arquitecte August Font, que va canviar-li totalment la fesomia. Avui, aquest palauet d'estil neogòtic està protegit com a bé cultural d'interès local i té un gran jardí d'ús públic, on destaquen alguns arbres i arbredes singulars, com el bosquet de pins blancs que s'enflen per sobre les edificacions, o el conjunt d'arbres de l'amor que, a la primavera, acolorixen el jardí amb la seva espectacular floració.

Aquesta torre és molt més antiga que la casa senyorial i constitueix l'element més emblemàtic de Can Ponsic. Es va construir possiblement entre els segles XI i XII, com a torre de vigilància per controlar l'antic camí de Finestrelles, l'anomenat camí Fondo, avui carrer de Domínguez i Miralles. La primera planta s'utilitzava com a magatzem de queviures i, a la segona i tercera s'allotjava el vigilant i la guarnició. Antigament, aquest tipus de torres sovintejaven a la falda de la serralada de Collserola, però avui dia només en queden dos.

La finca de Can Ponsic és de propietat municipal. El darrer descendent de la família Sarriera va vendre les terres a l'Ajuntament de Barcelona i va cedir-li l'edifici, amb l'expressa voluntat que s'utilitzés com a centre d'ensenyament musical. Actualment, el palauet és la seu de la

Guàrdia Urbana del districte Sarrià-Sant Gervasi i de l'escola municipal de música de Can Ponsic.

El recinte té dos accessos. L'entrada principal s'inicia a l'avinguda de Josep Vicenç Foix a través d'una llarga i ampla rampa flanquejada per plàtans, lledoners, troanes i altres espècies arbustives. L'altre accés se situa en el carrer d'Enric Giménez, a través d'una obertura des d'on s'albira un dens i compacte conjunt d'espècies arbustives amb alguns arbres, un dels quals destaca per la seva impressionant grandària. Un pi blanc alt i robust, catalogat com arbre d'interès local, amb una altura d'uns 26 metres i una volta de canó de 2,30 metres.

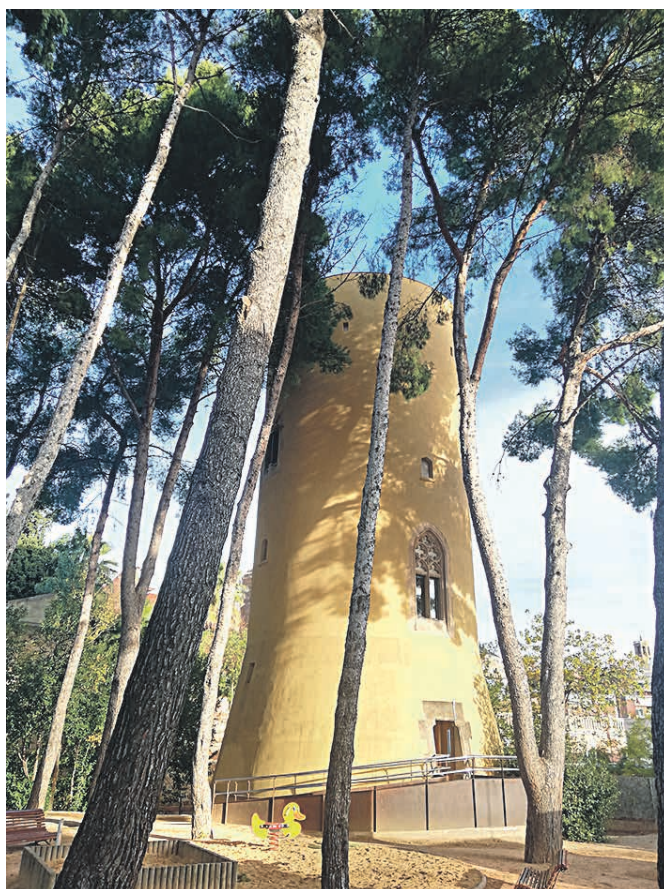
© M. Josep Tort

La capçada, d'uns 14 metres, de diàmetre és ufana i força equilibrada.

Al costat de la façana lateral de l'edifici, orientada a ponent, s'eleva un magnífic xiprer i una palmera. Un camí de sauló ens condueix al gran jardí situat darrere l'edifici. Denses i altes mates de pitòspor i marfull limiten el camí formant un mur vegetal impenetrable. Alguns cedres joves s'arrenglen al marge esquerre del camí, i altres espècies com les iuques, les troanes i uns singulars còculs es concentren dins l'espai boscós que s'estén a l'altra banda.

En arribar al final del camí, se'ns descobreix un espai més obert constituït per un conjunt de pins blancs altíssims, que enlairen les capçades per sobre les edificacions. Alguns xiprers, alzines, llores i arbres de l'amor conviuen sota l'ombra d'aquests pins. Davant l'escalinata d'accés a l'escola de música s'estén una plaça diàfana, al bell mig de la qual s'albira un element ornamental, possiblement l'antic brollador avui en desús, que devia constituir una peça cabdal en el disseny original del jardí. Tres exemplars de plàtans presideixen aquest espai recollit i l'ombregen a l'estiu amb les seves espores capçades.

Si haguéssim de ressaltar les principals característiques o peculiaritats d'aquest jardí, ben segur que hauríem de fer referència al seu caràcter assilvestrat i també a l'agermanament que es produeix entre els diferents elements verticals, arquitectònics i naturals, que conviuen i dibuixen un paisatge certament estimulant. ■

© M. Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

Oca vulgar

ENRIC CAPDEVILA

L'oca vulgar (*Anser anser*) és un ocell de la família dels anàtids i de l'orde dels anseriformes. És un ocell hivernant regular, que arriba del nord d'Europa buscant zones més temperades. A casa nostra se la pot observar per les zones d'aiguamolls del nostre litoral, com per exemple la zona del Remolar al Prat del Llobregat. A Barcelona hi ha una petita població sedentària naturalitzada de vuit parelles que crien als parcs de la Ciutadella i de Diagonal Mar. L'oca és un ocell robust que fa uns 75-90 cm de llargada i pesa entre 2 i 5 kg. El seu plomatge és principalment gris i marronós, d'aspecte escamós, que contrasta amb el color blanc pur de la zona anal. Té el bec taronja i les potes roses. S'alimenta de tiges, fulles, arrels i tubercles, de plantes tant terrestres com aquàtiques. Té un vol poderós: vola amb el cap estès, en files liderades pels exemplars més veterans, sovint en forma de V. És originària de l'antic Egipte, on les oques eren consagrades al déu de la terra Geb; i on es valoraven com a animals de companyia i de protecció. Les oques domèstiques defensen la casa atacant els intrusos i cridant amb el seu cant tan escandalós, anomenat *clacada*. Muden les plomes durant l'estiu; perden les plomes durant dues o tres setmanes i són incapaces de volar, de manera que es tornen més tímides i esquives. Les plomes de les oques i el seu plumissol (els capil·lars fins esponjosos que es formen a les zones de contacte amb l'aigua: coll, pit i abdomen) són molt més valorades que les dels ànecs, ja que són més grans, i en generen en més quantitat, però sobretot perquè tenen un major poder calorífic, ja que crien més al nord.

Dita: Pel mes de febrer, tota oca pon al femer ■

OUTLET BCN SURF SHOP

C/BALMES 310 BARCELONA 08006

TLF. 93 241 23 83

LES MILLORS MARQUES A MEITAT DE PREU

TÈXTIL, CALÇAT, COMPLEMENTS,
ROBA DE SNOWBOARD & SKY

50% DE DESCOMPTA EN TOTS ELS ARTICLES

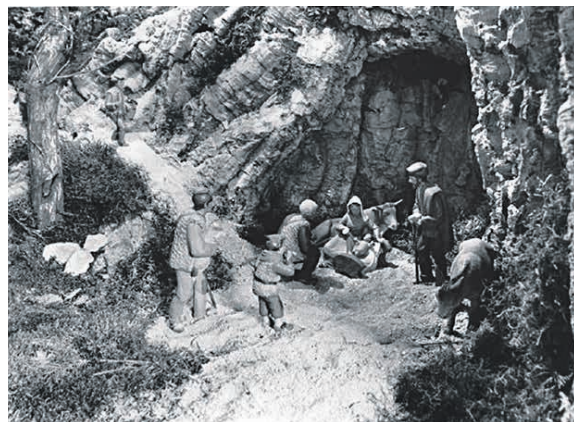
 @outlet_bcn_surf

Els pessebres de Pedralbes

FOTO: JUANJO COMPAIRÉ; TEXT: JESÚS MESTRE

La comunitat religiosa de Santa Maria de Pedralbes fa pessebre de Nadal des de sempre, ja que és una tradició franciscana molt arrelada. És el pessebre particular de les monges. Aquesta tradició va ser recollida, des de l'any 1984, pel Museu del Monestir de Pedralbes, que exposa pessebres públics des d'aleshores. A més, a la sala Joan Marí hi ha una col·lecció de diorames que estan exposats durant tot l'any.

Els primers anys, el pessebre del Museu es feia a la sala capitular, al claustre, en alguna de les cel·les de dia o al

refetor. Des dels anys 1990, el pessebre es munta en l'espai anomenat "les procures del monestir" i el fa l'Associació de Pessebristes de Barcelona.

El pessebre d'enguany obre un recorregut de diversos pessebres, posats en renglera i en vitrines. Com a novetat, aquests pessebres representen no tan sols el naixement sinó tota la vida de Crist, des de l'Anunciació i la Visitació fins al naixement, la infància, la presentació al temple i la disputa amb els doctors. S'arriba a l'edat adulta: el baptisme de Crist, l'escena de la samaritana, la resurrecció de Llätzer, les noces de Canà, i diverses escenes de la passió i crucifixió fins a la resurrecció. S'acaba amb la Pentecosta. Aquesta representació és una novetat que no es veu sovint en altres exposicions de pessebres. ■

A la fotografia antiga, imatge del pessebre de 1990, amb un naixement. A la fotografia actual,

el pessebre d'enguany, amb la representació del naixement, amb el bou, la mula i els pastorets.

© Juanjo Compairé

CULTURA

Les figures fan el pessebre, i el pessebre fa les figures

Fra Valentí Serra de Manresa:
El nostre pessebre. Tradició, història i simbolisme.

Editorial Mediterrània,
col·lecció A la caputxina

JESÚS MESTRE

Fra Valentí Serra ens ha obsequiat per aquestes diades de Nadal amb una monografia sobre el pessebre. L'obra comença amb uns apunts històrics sobre el pessebre en la tradició franciscana i catalana. L'autor situa l'origen del pessebre en el betlem de sant Francesc a Greccio, l'any 1223, i mantingut i evolucionat per franciscans i caputxins al llarg dels segles. En general, la tradició franciscana és partidària de fer pessebres vinculats amb el cançoner de Nadal i els costums del país. El text es documenta amb nombroses

citacions d'estudiosos del pessebre i de folkloristes, com mossèn Antoni M. Alcover, Joan Moreira, Josep Mañà i, sobretot, Joan Amades. Però el referent principal de fra Valentí és l'obra *Art pessebrístic*, de Basili de Rubí.

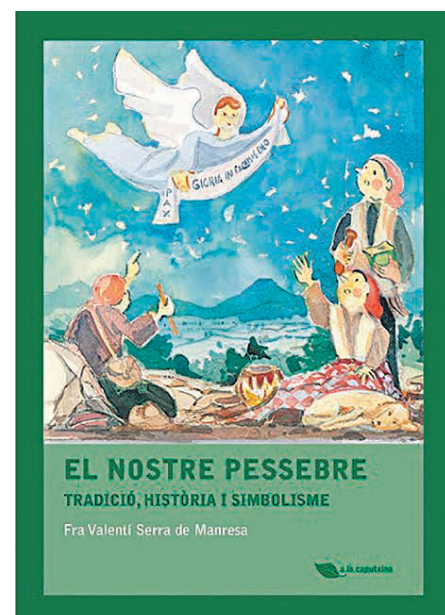
La part més atractiva del llibre és la que està dedicada a la simbologia de les figures del pessebre. Fra Valentí ens recorda que el pessebre s'estructura a partir de cinc figures principals: el Nen Jesús, la Mare de Déu, Sant Josep, el bou i la mula, que en conjunt formen el *misteri*, el nucli central del betlem. A partir d'aquí, en el pessebre català i el de tradició franciscana, el pastoret és el gran protagonista, ja que ens simbolitza l'home senzill del poble, net d'esperit, que corre a portar ofrenes el Nen Jesús tan bon punt sap de la seva presència. Hi ha diverses tipologies de pastorets: el Bon Pastor que porta el xai a les espatlles, el ramadà que avui podem relacionar amb l'"home ecològic", el pastor de la neu posseïdor d'una saviesa ancestral que el fan herbolari o silvà, la dona que fila o balanquera... Algunes d'aquestes figures

tenen significats de tradició pagana. I, sobretot, destaca la figura del pastor estirat a terra bufant la foguera que, per fra Valentí, és la figura més popular i típica del pessebre català. Contràriament, el caganer és una de les "figures anacròniques", com el capellà amb paraigua, el guàrdia civil, el sereno... El caganer pot tenir un lloc al pessebre, però ha de ser un racó discret i ben apartat del "misteri". Seguint Joan Llongueres, les figures poden anar recollint qualsevol dels oficis del país, des del pescador al pagès o el llenyataire. I no hi poden faltar els músics. O els tres Reis d'Orient, representants d'Europa, Àsia i Àfrica. Finalment, és molt important que hi hagi el bestiar: el gall, la gallina, el porc però, sobretot, l'ovella. L'autor destaca l'escultor Ramon Amadeu i la tradició imatgera d'Olot.

El llibre es clou amb uns capítols més instrumentals, com el del calendari, uns útils consells sobre la construcció del pessebre popular i l'espiritualitat com a tret fonamental en l'art del pessebre. També hi ha una crítica a pessebres moderns, com el municipal, que s'allunyen de

“

La tradició franciscana és partidària de fer pessebres vinculats amb el cançoner de Nadal i als costums del país.”

la tradició pessebrista catalana. Es tracta, en fi, d'una obra que ens ajuda a reflexionar sobre alguna de les dimensions que té el Nadal, la gran festa popular catalana. ■

Ferran Sunyer i Balaguer

MANUEL CASTELLET

Nascut a Figueres el 6 de febrer de 1912, fill d'un metge de la ciutat, Ramon Sunyer, i d'Àngela Balaguer, la vida de Ferran Sunyer fou molt dura per a ell i la seva mare. El pare morí de tuberculosi quan Ferran tenia només dos anys i, dos anys després, moria també la germana de la mare, que deixava orfes tres infants petits, Maria, Maria del Àngels i Ferran Carbona Balaguer. Als 24 anys, Àngela Balaguer era vídua i amb quatre criatures al seu càrrec. Fou aleshores que decidí traslladar-se a Barcelona, on disposaria de

més facilitats per tenir cura dels menuts, especialment del seu fill. Es van establir al número 3 del carrer d'Àngel Guimerà —actualment, el número 36, per un canvi de numeració al carrer després de cobrir la Via Augusta per soterrar-hi el 'tren de Sarrià'.

Allà va viure durant anys la família, que a l'estiu es desplaçava al poble de Vilajoan (ara al municipi de Garrigàs), a l'esplèndida masia dels Sunyer, amb importants relacions socials, com podien

ser els germans Dalí. La vida a Barcelona era bastant rutinària: les nenes i el Ferran petit (en Carbona) a l'escola; el Ferran Sunyer no, a casa. I així van anar passant els anys.

Quan Ferran Carbona va començar a estudiar a l'Institut Químic de Sarrià, el nostre Ferran es va interessar per la física que li explicava el seu cosí i després per les matemàtiques... fins que un dia es va adonar que en un llibre francès d'àlgebra hi havia un resultat equivocat, que ell va poder arreglar i que, després de contactes amb matemàtics de l'Acadèmia de Ciències de París, esdevindria el seu primer article d'investigació. Com s'explicava això?

Ferran Sunyer no solament no va anar mai a escola, sinó que no va poder escriure mai, ni caminar, ni vestir-se, ni... Era totalment dependent dels altres com a conseqüència d'una paràlisi cerebral per asfíxia en el part. Les capacitats intel·lectuals les tenia, però, intactes, i així, durant els anys quaranta, cinquanta i seixanta del segle passat fou l'únic matemàtic resident a Catalunya —i gairebé l'únic dels residents a Espanya— la trajectòria del qual entra en la concepció actual d'allò que entenem per un 'investigador en matemàtiques'.

Guardonat amb diversos premis de recerca a Catalunya i a Espanya, a la mort de la seva mare tingueren cura d'ell les dues cosines, que sacrificarien la seva vida professional i personal perquè ell pogués rebre matemàtics estrangers, que venien a consultar-lo, o assistir a congressos. Com que Ferran Sunyer no podia escriure, elles passaven a màquina els seus articles de recerca que els dictava amb una veu dificultosa.

Sunyaer va morir el dia 27 de desembre de 1967, a les Tres Torres, d'una parada cardíaca. Anys després, Maria i Maria dels Àngels Carbona crearen la Fundació Ferran Sunyer i Balaguer (www.ffsb.cat), que estimula la recerca en matemàtiques.

MANUEL CASTELLET ÉS DIRECTOR DE LA FUNDACIÓ FERRAN SUNYER I BALAGUER

WUNDER TRAINING

L'EXERCICI PER A LA TEVA SALUT L'ENTRENAMENT QUE S'ADAPTA A TU

Wunder Training és un gimnàs especialitzat a Barcelona. Els nostres instructors dissenyaran amb tu el teu pla d'entrenament, sigui quina sigui la teva edat i condició física, i realitzaran un seguiment continuat en el temps per adaptar-lo a les teves necessitats i objectius.

EL TEU PLA D'ENTRENAMENT PERSONALITZAT INCLOU:

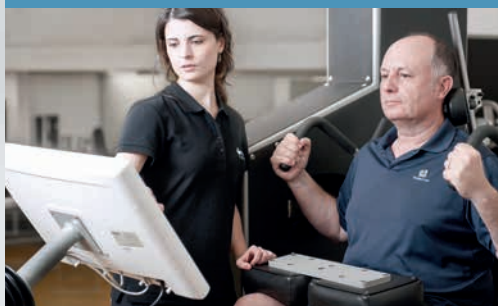
Consulta preus i condicions al nostre web

*Pots ensenyar una foto de l'anunci a recepció. Oferta vàlida fins al 15/02/2020

ALTRES SERVEIS PER COMPLETAR EL TEU ENTRENAMENT:

TERÀPIA MÈDICA D'ESQUENA

Estudis científics indiquen que el 80% dels dolors crònics d'esquena són deguts a falta de força de la musculatura. El nostre tractament mèdic millora la força, l'equilibri i la mobilitat de la columna, eliminant el dolor o reduint-lo molt significativament.

FISIOTERÀPIA I OSTEOPATIA

Indicada per a la prevenció i tractament de lesions, eliminant el dolor i els símptomes d'una patologia concreta, amb els millors equips de suport en rehabilitació i enfortiment del sol pelvià.

Muntaner, 529 - 08022 Barcelona | T 934184720 | info@wundertraining.com
www.wundertraining.com

Gay Mercader: “No soc nostàlgic, sols m’interessa el futur”

El promotor musical, amb estrets vincles familiars a Sarrià, ens explica com va integrar Espanya al circuit mundial i com ha canviat la indústria de la música en directe els últims anys

D'esquerra a dreta, Paco, Gay, Kata i Lluís Rovira

ANTONI CARBÓ I XAVIER VILASECA

És normal que tinguem tants festivals? Estem davant d'una bombolla de Festivals musicals?

Bé, ara en cada país del món n'hi ha mil, mil dos-cents... És una manera de consumir molts grups en pocs dies. No sé si hi ha una bombolla: l'any passat va ser bastant dur per als festivals, aquest any veurem com va.

Has viscut, segurament, els anys més importants de la música rock, com veus el panorama musical que consumeixen els joves d'avui en dia?

Sí que hi ha coses de la música actual que m'interessen, tant d'aquí com de fora. D'aquí m'interessa la Rosalia, i de fora els Tinariwen, entre d'altres. Fent una comparativa amb el cine, hi ha una època, sobretot la de b&n, en què està tot per escriure, i és quan s'escriuen les millors pàgines amb gent com Wilder, Rossellini, Truffaut, Wells, el meu oncle... Una vegada escrites les millors pàgines, és difícil superar el que s'ha fet. Doncs crec que en la música passa el mateix: és difícil superar el que s'ha fet als anys seixanta, setanta i vuitanta. En un LP hi havia set o vuit cançons indispensables: avui en dia, si n'hi ha dues o tres, ja és molt.

Fa anys vaig llegir o escoltar que per tu Bob Marley era un dels músics més importants de la història i tot un referent. Per què?

Bob Marley, si fos viu, seria un dels artistes amb més poder de convocatòria mundial. Hi ha tres imatges icòniques que defineixen el segle xx: el Che, la Coca-Cola i Marley

amb el porro. El reggae no ha desaparegut, però no hi ha cap figura tan carismàtica com la de Bob Marley.

Hi ha un promotor d'aquest país que un dia em va dir que això dels concerts era un negoci, que no n'hi ha temps de gaudir de la música.

La música per mi és una passió: vaig tenir la sort de ser-hi al moment i el lloc oportú, d'aquí ve l'amistat que tinc amb molts d'ells. Vaig tenir la sort de conèixer els músics quan eren músics i no llegendes. No podria treballar en una cosa que no m'agrada: hauria pogut continuar amb els negocis de la família, que eren molt sòlids, però em vaig llançar a la música perquè era la meva passió.

Hi ha un moment que Gay & Co té la promotora de concerts, dues botigues de discos a Barcelona i una revista mensual que es repartia a les botigues. Et sap greu que això ja no continuï?

El passat és el passat. No soc gens nostàlgic: no m'agrada el passat, m'interessa el futur. M'ha costat molt fer el llibre de cartells i el documental de la meua vida, perquè he hagut de mirar el passat i no m'agrada. Hi ha tanta informació actualment, que molts músics d'ara més valdria que haguessin continuat estudiant o fent una altra cosa. Molts segur que no tenen clar per què estan fent música: potser per lligar o alguna altra cosa...

L'èxit de Gay & Co rau a haver treballat durant tots aquests anys amb un equip de persones que hi són pràcticament des dels teus inicis?

És evident que l'èxit de Gay & Co es deu a l'equip: no soc res sense ells. Hi ha gent que està amb mi des de fa 40 anys... Deu ser que els cuido bé i ens entenem. Per fer una cosa seriosament, es necessita un bon equip al darrere i un equip sòlid, i les persones no són intercanviables, diguin el que diguin.

Coldplay ha dit recentment que deixa de sortir de gira perquè contamina molt.

Ha ha ha, Coldplay! Ara diré una cosa que segur que no agrada: si volen deixar de contaminar, que no tinguin fills.

Els concerts a la Monumental i al Palau d'Esports del carrer Lleida han marcat generacions de gent que anava a concerts.

No crec que es pugui tornar enrere: la Monumental té un aforament com el Sant Jordi i no està cobert, i el Palau d'Esports té una capacitat de 3.000 persones i no és viable. I repeteixo, no soc gens nostàlgic. Poder veure un Dylan, un Sting o una Patti Smith o una sèrie d'artistes en locals petits em recorda molt més quan jo veia els concerts dels Beatles, els Who o els Stones en sales petites a París.

Han canviat molt els contractes i els fixos que demana un grup en els últims anys?

No puc donar xifres, però els contractes han canviat molt. Avui, un grup important es pot endur el 97 % del benefici, jo he conegut l'època del 50/50.

Quin concert o gira t'ha arruïnat i quin concert t'ha donat més beneficis?

M'he arruïnat unes quantes vegades. Vaig perdre molts diners la primera vegada que

vaig portar els Stones; vaig perdre molt amb una gira de Peter Gabriel; quan van prohibir el concert de Marley a Madrid, o quan Axl Rose dels Guns & Roses no em va voler tornar els diners perquè l'estadi de l'Atlético de Madrid tenia aluminosi. És evident que durant quaranta-vuit anys he perdut molts diners. Quan n'he guanyat més? Això no t'ho diré.

Hi deu haver moltes anècdotes de músics que han travessat fronteres o han arribat a un aeroport i passant la duana...

Bé, sé com creuaven les drogues de grups importants perquè he vist després d'on sortien. Hi ha moltes anècdotes, però no cal explicar-les. Però sí que explicaré una cosa curiosa: la primera vegada que vaig portar l'Elton John a Barcelona, duia un maletí petit ple de joies i altres coses, i quan va arribar el moment de passar davant la Guàrdia Civil de l'aeroport —eren els anys setanta—, em vaig dir “segur que tenim un problema”. Li vaig arrencar el maletí de la mà sense dir res, vaig creuar i després va passar ell, i cap problema. Es va quedar una mica parat, però no va passar res. Per què no he portat a Tom Petty, Fleetwood Mac i molts altres? A Espanya, els grups americans no han tingut tanta tirada com a altres països. Si es compara la nostra situació amb la de França o Alemanya, la diferència encara és més gran. A França, on em vaig criar, vaig descobrir tota aquesta música. A mi m'hauria agradat portar Tom Petty, però dubto que omplís un Razzmatazz; és un problema cultural. Vaig portar els Eagles fa uns anys i no van omplir el Sant Jordi. Com dic al documental, hi has de ser quan toca.

Per últim, si parlem de Gay Mercader musicalment, hi ha un punt d'inflexió, i és el dia que et decideixes a portar per primera vegada els Stones a Barcelona.

Sempre s'esmenta els Stones: van ser una gran carta de presentació, i després d'això podia dur qualsevol grup. El meu èxit més important com a promotor, però, és haver inclòs Espanya al circuit europeu i mundial.

Finalment voldria dir que estic molt content d'aquesta entrevista per a *El Jardí*, perquè la major part de la meua família paterna són de Sarrià. Quan va morir el meu pare, el funeral es va fer a l'església de Sarrià. I aquí hi tinc molts parents: els Amat, els Parpal, els Marfà... Sarrià per nosaltres és molt important, perquè és d'on venia el pare. ■

Gay Mercader amb Keith Richards

Foto cedida per Gay Mercader

Foto cedida per Gay Mercader

© Sergi Alemany

Torna Pau Donés per cantar contra el càncer a Luz de Gas

CARME ROCAMORA

Després d'un any lluny de casa, un Pau Donés ple de vitalitat i rodejat del seu grup, Jarabe de Palo, ha tornat per Nadal. Ho ha fet amb un doble concert, celebrat el 23 de desembre, amb fins a 19 músics, tots ells relacionats per haver format part de Jarabe de Palo durant tota la història d'aquest grup.

La introducció de la cita benèfica —que ha recollit diners per la investigació oncològica al Vall d'Hebron Institut d'Oncologia, malaltia

contra la qual lluita el mateix Donés— la va fer el seu amic i periodista Jordi Évole, que, emocionat va destacar del cantant la seva forma d'afrontar la malaltia: "Ens està donant una lliçó a tots. Ell al càncer l'ha mirat de cara, li ha somrigut i li ha dit: 'No podràs amb mi'".

Durant el concert, el cantant va anar introduint els membres del grup que l'han acompanyat tot aquest temps, que van tocar el seu repertori amb cançons mítiques com 'Depende', 'Dueño de mi silencio' o 'Agua'. Finalment, tots junts van interpretar l'última cançó en un escenari que ha quedat petit pels 19, en la seva interpretació de 'Grita'.

Donés va aguantar el tipus i va ballar felicit mentre feia esclatar el seu públic fidel amb aplaudiments i somriures, contents de tornar-lo a veure en un ambient d'allò més positiu, sense oblidar la lluita contra el càncer. ■

© Sergi Alemany

© Sergi Alemany

Les mans de Montserrat Torrent

JESÚS MESTRE

Durant aquests dies que ha abundat la màgia, es va poder gaudir d'una interpretació a l'orgue de Sarrià certament màgica. Va ser el diumenge 15 de desembre, a l'Església Sant Vicenç de Sarrià, i la protagonista, Montserrat Torrent, és una excepcional organista nascuda l'any 1926. La gran pantalla de vídeo instal·lada a l'església permetia seguir al detall els moviments de les mans i peus dels organistes pels diversos teclats de l'orgue. I, en el cas de Torrent, era impressionant observar com les mans d'una persona de 93 anys podien moure's amb tanta agilitat entre les infinites teclades d'un instrument tan complex. I que la música aconseguís tanta qualitat.

Albert Blancafort, el constructor de l'orgue, va presentar la seva padrina i va fer-ne un esbós biogràfic, en el qual va destacar la relació entre Montserrat Torrent i el seu pare, Gabriel Blancafort, que els anys cinquanta van anar a diverses ciutats d'Europa per aprofundir en els estudis d'orgue, sobretot a París. Torrent va aconseguir reconeixement internacional l'any 1967, quan se li va atorgar un dels premis més valorats en el món de la música clàssica, el Gran Prix du Disque "Charles Cross", per un disc dedicat al compositor barroc Joan Cabanilles, el 'Bach català', editat el 1965.

Torrent va interpretar un total de nou peces en el concert,

sobretot barroques (Couperin, la *Chaconne in F* de Fischer, Walther, Johann S. Bach), tot i que potser va ser la *Pastoral op. 19* de César Franck la més destacada. També cal esmentar un tema contemporani de Jesús Guridi, *Variaciones sobre un tema vasco* (1948). I, com a punt final, una extraordinària interpretació del *Noël* del compositor barroc Louis Claude Daquin. Per preparar el concert, Torrent va anar cada dia de la setmana anterior a Sant Vicenç per assajar amb l'orgue. Al final del concert, quan va baixar per saludar al públic que omplia l'església, va confessar que "potser ha arribat l'hora de deixar de tocar en públic". Esperem que aquest propòsit es posposi una mica, i poder veure una vegada més la màgia d'aquestes velles però àgils mans flotant pels teclats de l'orgue.

Els propers concerts

Encara queden dos concerts més del cicle inaugural, tots dos d'orgue i trompeta: seran els dies 19 de gener i 2 de febrer. Vista la qualitat dels dos primers, segur que seran també de gran interès. I també serà una nova oportunitat per fer noves aportacions econòmiques, ja que cal acabar de pagar l'orgue. Fins al moment s'ha pagat bona part del cost, però cal acabar aquesta campanya, que ha estat possible gràcies a l'aportació de molta gent. I encara queden tubs de l'orgue per apadrinar! ■

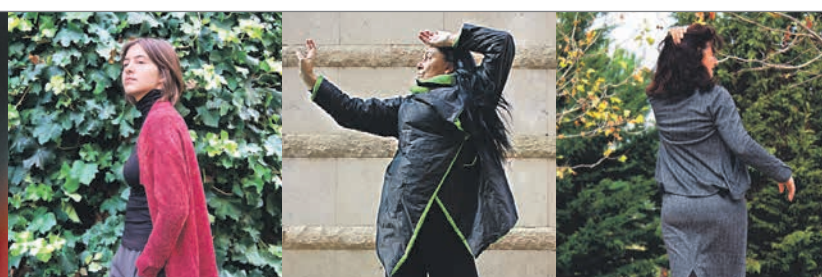
© Ramon Ripoll Perales

Transformació d'un petit negoci de roba que cuida la ciutat, el planeta i les persones

ANNA POVO

MODA RESILIENT A BARCELONA

Moda sostenible, taller col·laboratiu, espai d'aprenentatge, calidesa i confecció interna

Col·labora en la campanya de micromecenatge:
www.goteo.cc/annapovo

(Més informació a la pàgina 33, d'aquest diari)

ANNA POVO • C/ Camps i Fabrès, 3, 3er-3a, Barcelona
 e-mail: equipannapovo@gmail.com • e-commerce: www.annapovo.com

ANNA POVO

L'última Sibil·la de Maria del Mar Bonet a la Bonanova

JESÚS MESTRE

La cantant mallorquina Maria del Mar Bonet va anunciar el 24 de desembre que interpretava per darrera vegada *El Cant de la Sibil·la* a l'església de la Bonanova, després d'haver-ho fet els darrers vint anys. D'aquesta manera, es posava fi a una profitosa associació entre Bonet, la Bonanova, el Casal dels Infants del Raval —destinatari de la recaptació— i el veïnat de Sant Gervasi, que una vegada més va omplir l'església.

La cantant mallorquina, acompanyada per l'organista Ferran Cullell, va interpretar amb més força i energia que mai aquesta peça peça. El manuscrit més antic que es coneix d'*El Cant de la Sibil·la* és de finals del segle IX i es conserva al monestir de Sant Marçal de Llemotges. El text adverteix de la crisi mil·lenarista, que també apareix en la pintura i l'escultura romànica d'aquest període. Ens adverteix dels desastres que precediran el judici final. El text i la música es van difondre arreu i, al segle XV, hi ha la primera referència a la catedral de Vic que es cantava en català. El concili de Trento, però, va abolir el Cant de la Sibil·la del breviari, i al segle XVI es va anar suprimint de la litúrgia. Però es va seguir interpretant en alguns llocs, com a Mallorca, on no s'ha deixat de cantar. La versió que canta Bonet es basa en el *Cançoner Musical de Mallorca*, de Josep Massot i Planes i en la lletra en el *Cançoner popular de Mallorca*, del pare Rafael Ginard Bauçà.

Maria del Mar Bonet va voler destacar que la Sibil·la és una de les poques oportunitats de les dones de pujar i ser protagonistes en els altars de les esglésies. I és que el cant mostra l'amor de la dona per la seva terra, el seu país. S'ha de recordar que, quan Bonet va començar a cantar la Sibil·la a la Bonanova, a finals dels anys noranta, aquesta peça no s'interpretava enlloc de Barcelona. I a partir d'aleshores s'han anat introduint al començament de moltes celebracions de la Missa del Gall. Avui és fàcil poder sentir aquest cant en moltes esglésies de la ciutat i del país. Així, la llavor que va plantar Bonet a la Bonanova ha acabat fent molt bona collita. Mossèn Carles Sauró i la gent aplegada a l'església van agrair llargament a Maria del Mar Bonet la seva generositat. S'ha gaudit al llarg de molts anys d'unes interpretacions excepcionals. La d'aquest Nadal, l'última a la Bonanova, va tenir més força i energia que mai! ■

J.V. Foix i els “noms propis”

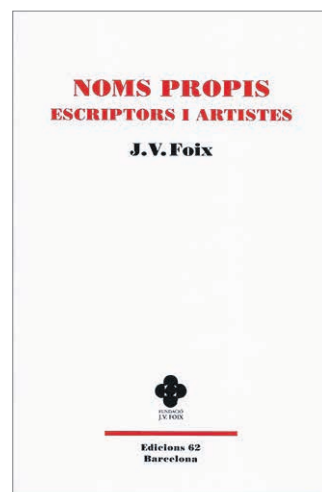
JESÚS MESTRE

Com és habitual, per les diades de Nadal, la Fundació J.V. Foix publica un llibre amb textos del poeta i escriptor, en aquest cas *Noms propis. Escriptors i artistes* (Edicions 62, 2020). El volum, amb una aclaridora justificació editorial de Jordi Cornudella, recull escrits de Foix sobre gent del món de la cultura que ell va tractar i conèixer, en alguns casos a fons.

La majoria dels textos són articles escrits els anys 20 i 30 del segle XX. Sobretot, conté articles del diari *La Publicitat*, tot i que també n'hi ha algun d'anterior i força de posteriors. En conjunt, l'obra té molt d'interès perquè situa el Foix d'abans de la Guerra Civil com un activista de la cultura catalana, en un dels períodes de major creativitat. Hereus de la tasca de la Mancomunitat, les generacions d'escriptors i artistes d'entre 1918 i 1936 són impressionants. Com a exemple, els artistes i escriptors que Foix enumera i que van participar en l'*Almanac de “La Revista”*, el 1918: “Era un recull de les arts i de les lletres catalanes d'aquells anys, ultra En Miró, hi col·laboraren amb dibuixos inèdits, alguns dels quals molt característics, Nonell, Obiols, Picasso, Canals, Hugué, J. Sunyer, Casanoves, Gimeno, Colom, Carles, Vayreda, Aragay, Nogués, Inglada, Benet, Torres-Garcia, Guàrdia, Sala, Ricart, Togores, Cano, Marquès-Puig, R. Sunyer i Domingo. Amb versos, Guerau de Liost, Lleonart, Carner, López-Pico, Riba, Gassol, Segarra, Soldevila, Arderiu, Ribé, Foix, Folguera, Plana i Manent. Amb cal·ligrames, Junoy i Solé de Sojo. Un document preciós”. (“Joan Miró, 1918”, *Serra d'Or*, abril de 1973, p. 247). Justament, molts d'aquests escriptors i alguns artistes

van ser caracteritzats per Foix. Com es desprèn d'aquests textos, el poeta sarrianenc va ser molt més que un observador atent de les vicissituds de la cultura catalana d'aquests anys: també hi va participar activament. Són il·lustratius els darrers textos del volum, dedicats a *Ariel. Un ballet*, ideat per Robert Gerhard, Joan Miró i J.V. Foix entre 1934 i 1936 que no s'arriba a realitzar. La guerra i, sobretot, la postguerra, va estroncar aquestes brillants generacions de creadors.

Hi ha diversos textos que tenen vinculacions amb els barris de Sarrià i Sant Gervasi, i amb persones d'aquests indrets. Són especialment notables els que Foix dedica a amics d'infància i joventut, com els pintors Josep Obiols i Josep Gausachs (molt oblidat al país d'ençà que es va exiliar arran de la guerra), i veïns com el caputxí Miquel d'Esplugues, en Josep Maria de Sagarra (és extraordinari el pròleg a *All i salobre*) o Carles Riba. Però també a molts coneguts i amics de Sant Gervasi, com als poetes Joan Maragall, Joaquim Folguera i Albert Manent. Cal destacar el text sobre els historiadors Ferran Soldevila i l'ambient del Conferència Club, a la Casa Llorach del carrer Muntaner, o Jaume Vicens Vives, amb residència al carrer Santaló. I, per sobre de tot, el volum permet gaudir de l'excepcional prosa de Foix, en textos sovint fets a correu, perseguits per les preses dels rotatius. ■

Hi ha diversos textos que tenen vinculacions amb els barris de Sarrià i Sant Gervasi, dedicats a amics i coneguts (Josep Obiols, Josep Gausachs, el caputxí Miquel d'Esplugues, Josep Maria de Sagarra, Carles Riba, Joan Maragall, Joaquim Folguera i Albert Manent)“

Segueix-nos al web!

www.diarieljardi.cat

Informa't de tot el que passa als barris del districte dia a dia, consulta l'agenda d'activitats, visita els articles que publiquem al web i accedeix a l'hemeroteca amb un sol clic!

EL LLIBRE DEL VEÍ

Al Jardí amb... Enrique Calicó

"TOT EL QUE ESCRIC HA DE TENIR UN FOS MORAL..."

SANDRA PALAU

I de sobte, una original i meravellosa felicitació de Nadal va caure a les meves mans. S'allunyava molt de la típica postal convencional i em va captivar. Es tractava d'una peça teatral escrita per un escriptor de Sant Gervasi, Enrique Calicó, i il·lustrada per la magnífica, i també veïna del barri, Pilarín Bayés. I, pocs dies després, ja sigui per casualitats inesperades o de la mà de la causalitat, em vaig enamorar d'una altra obra d'aquest autor, *El diario de Martina*, una novel·la sensible, elegant, emotiva... editada per La vocal de lis. I avui, em convida a descobrir-lo a través dels seus viatges... I anem de la ràdio a les lletres, passant per la ciència... Una vida teixida per una sensibilitat moral que vesteix totes i cadascuna de les seves paraules...

Em fascinen les teves felicitacions de Nadal...

Gràcies, ja en són 24. I van néixer per casualitat en un dinar familiar.

I a més, amb la genial col·laboració de Pilarín Bayés...

Sí, vaig tenir molta sort que volgués formar part d'aquests "teatrillos".

I ara has publicat la teva primera novel·la...

Sí, és la meva primera novel·la i el llibre número 30.

O sigui, que a part d'aquests "teatrillos" has publicat quelcom més...

Sí, reflexions... Coses que he viscut adaptades a faules.

Quan vas notar el cuquet de l'escriptura?

Jo tinc una empresa familiar relacionada amb el món de la pesca, soc locutor de ràdio (NSE Radio) i vinc del món de les ciències... Però un dia vaig començar a escriure...

Et voilà!

Sí, va ser l'any 1992... Recordo que estava a la casa de Llanerres i que aquell cap de setmana m'havia proposat podar els arbres, però una lumbàlgia ho va impedir.

Vaja...

Però gràcies a això em vaig posar a escriure... Sense cap mena d'objectiu concret, simplement em venia de gust...

I...

El dilluns vaig anar a la feina amb els escrits i li vaig demanar a la meva secretària si podia escriure'ls a màquina... I això es va anar repetint...

Fins que un dia...

La meva secretària em va donar la idea d'escriure un llibre. Al principi em va semblar una bogeria, però després em vaig atrevir a mostrar els escrits a la directora de la Revista Teresiana. Va publicar un dels escrits a la revista i em

va animar a recollir-los tots per fer un llibre.

I parla'm una mica de *El Diario de Martina*...

La coberta convida molt a llegir-la...

Sí, la coberta és preciosa: reflecteix molt bé la protagonista...

Com la definiries?

És una novel·la sentimental, escrita en primera persona, i narra les vivències de la Martina, una dona molt sensible, enamorada de l'art i la cultura... Després de celebrar els seus setanta anys empenen un viatge a París amb unes amigues...

I escriu un diari...

Sí, un diari ple d'emocions on explora el seu "jo" més íntim...

I suposo que tens algun altre llibre al cap...

Sí, i suposo que serà relacionat amb pròpies reflexions. Tot el que escric ha de tenir un fons moral.

Què llegeixes?

Ara llegeixo poc... Però sobretot són biografies de personatges representatius del nostre santoral.

I per acabar... Quin superpoder t'agradaria tenir?

M'agradaria tenir el poder de guarir malalties. ■

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

CASA
USHER
LLIBRETERS

Colau Gutman i Marc Boutavant: *Gos Pudent*

El protagonista d'aquesta història, la primera d'una col·lecció, és un gos pudent que viu en un cubell d'escombries amb el seu amic Gatxafat. Un dia descobreix que hi ha gossos que tenen amo, i sense saber molt bé què és, decideix que ell també en vol un. Així és que marxa a buscar-lo i comencen les aventures.

A part d'estar brut i de fer mala olor, el nostre amic és una mica ximple. Però la innocència guanya si es té un bon cor, i ell el té, igual que té un bon amic més llest i més viu: el Gatxafat. El gat l'ajuda a entendre la vida i li ensenya a anar pel món, i el gos li contagia tot el seu optimisme. Junts fan un gran equip!

Colau Gutman, l'autor del llibre, ens parla de la llibertat (amb majúscules) i de l'acceptació dels altres (més enllà del seu aspecte o condició social) però també de la indigència, l'abandonament dels animals i del tracte que reben per part dels humans. Marc Boutavant ens dibuixa uns personatges principals entranyables,

solidaris, cooperatius i que s'estimen de debò.

Aquesta és la primera història de la qual podeu gaudir, i també teniu disponible *Gos Pudent* va a l'escola. Però això no ha fet res més que començar, perquè els nostres amics han de passar moltes aventures i conèixer molts llocs que us sorprendran.

Els teniu disponibles en català i en castellà, traduïts per Isabel Obiols i Jan Martí respectivament i editats meravellosament bé per Blackie Books.

CASA USHER • C. Santaló, 79 • www.casausher.com

Estem a punt de fer quatre anys!
I volem celebrar-ho amb tu! T'agrada escriure?
Participa al nostre concurs de relats breus!
Si ets un dels quinze finalistes publicarem el teu relat en un llibre!

Bases del concurs a:
www.lavocaldelis.com
o truca al 93 463 74 94 / 609 15 70 11

LA VOCAL DE LIS EDITORIAL

Entrevista

“Crec que la revolució és interior”

CLÀUDIA SERRAHIMA

Foto cedida per Clàudia Serrahima

JUANJO COMPAIRÉ

Ens trobem amb la Clàudia poc abans de començar la seva feina al taulell de Casa Orlandai. Ella com a professional i com artista ha desenvolupat gran part del seu treball al districte i, per tant, la seva és una visió molt particular i privilegiada.

Com és la teva feina en relació amb Sarrià i el districte?

Vaig començar a treballar a la casa Orlandai els dissabtes i ràpidament em van proposar que participés en la formació, on vaig estar durant quatre anys, coordinant els tallers. La Carla Fontanella portava tota la part d'activitats i programació i jo els tallers, però érem l'una la mà dreta de l'altra.

Després d'uns anys fora, l'ICUB feia un cicle dels 40 anys LGTBI i des de la Casa Orlandai em van demanar la meua participació com artista. D'aquí va sorgir la idea d'una exposició de fotos sobre famílies que no fossin *heteronormatives*. Aquesta exposició està i ha estat voltant per Catalunya i ha arribat a la Universitat de les Illes Balears. Es titula “Donar a la Història la possibilitat de ser una altra”. Són fotografies impreses en lones, amb una aureola antiga, en blanc i negre, simulant les fotografies antigues. Es tracta d'omplir aquest buit que la història ha deixat amb aquest tipus de famílies.

Aquestes deu fotografies es trobaven al pati de la casa Orlandai i la gent les veia quan venia, perquè eren molt grans.

Més endavant vaig començar a treballar a Vil·la Urània, on també es va fer l'exposició, que després ha anat a molts altres llocs.

T'interessa el tema del gènere...

És un tema que m'interessa molt. Sembla que estigui molt treballat, però queda molta feina a fer. Jo sempre dic que no es tracta d'una opinió: les coses són així i punt. És el que jo volia dir amb l'expo: que hi ha tantes famílies com persones hi ha al món. Reconèixer i respectar la diversitat és bàsic.

Ara estàs implicada en un projecte sobre el tema de les cures a la casa Orlandai...

Des del grup d'Economia Social i Solidària es va crear un grup motor per analitzar el tema de les cures al districte de Sarrià Sant Gervasi. Em van proposar que jo, a partir de les idees que sorgissin, en fes una proposta artística. Tot i que jo soc fotògrafa, estic molt d'acord en fer creacions col·lectives. La meua proposta ha estat fer una instal·lació on es recullin diferents de les idees proposades a les reunions de la comissió. Per altra banda he estat investigant i preguntant a molta gent com veu el tema de les cures, intentant trobar una manera d'explicar-les des de molts vessants, des de molts nivells; des d'un nivell més bàsic, fent una petita metàfora de cuidar fins a un recull de dades sobre la situació de les cures al districte expressada en un pla artístic.

Fer visible la tasca d'aquella gent cuidadora...

Sí, la de totes aquelles que viuen i dormen aquí, que passen la major part del seu temps entre nosaltres. És important interactuar amb elles i escoltar les seves veus per tal de fer-les visibles.

Estàs interessada en els temes de la desigualtat social.

Des de fa un any i mig hem creat un grup feminista de cures, vitalista, anticapitalista i antiproductiu. Som de

diferents punts de la ciutat. Cada dia 8 de cada mes ens reunim per dedicar-nos únicament i exclusivament a cuidar-nos i fer el que ens vingui de gust. Crec que la revolució és interior. Per això estava interessada en tocar aquest tema també des del vessant artístic en la possible exposició sobre les cures al districte de Sarrià Sant Gervasi.

Tú que has treballat a Vil·la Urània i ara a la casa Orlandai, tens una visió de com s'acosta la gent a aquests centres culturals?

A Vil·la Urània hi ha la temàtica de la ciència i també hi ha un casal infantil i un espai de nadons. Tot plegat fa que la gent que s'hi passa no sigui tan sols del barri, sinó que vingui per altres motius, sobretot els científics. A més, com que a Barcelona hi ha pocs espais dedicats a la infància, de seguida l'oferta s'omple.

Aquesta és una diferència amb l'Orlandai, on per a les activitats infantils s'ha de fer més pedagogia. De totes maneres, ara sembla que la gent ja ho sap i s'omplen les activitats. Potser a Vil·la Urània també s'hi suma el fet d'estar a prop de Gràcia o que el Farró és un barri més jove. A més a Urània tenim aquells terrats tan fantàstics on a l'estiu es fan contacontes.

I ara que has tornat a l'Orlandai, què t'hi trobes?

Aquí el funcionament és diferent: hi ha una Junta, una assemblea, hi ha comissions: una plataforma de gestió ciutadana. A l'Orlandai es genera un teixit de compartir, un espai de participació on les persones poden fer propostes d'activitats i participar activament en el projecte. A Vil·la Urània, en canvi, hi ha una gestió mixta, on l'empresa Trànsit té molt a dir i es tracta més de consum cultural.

El perfil de la gent de l'Orlandai correspon al de la gent de Sarrià?

Crec que és bastant endogàmic, de la gent que ja porta uns anys vivint a la vila, del barri antic, que es mou al voltant de la comissió de festes, de l'associació de veïns,... També gent del món de la cultura, professionals, gent de lletres. En canvi, a la gent que viu a la perifèria del barri, d'un nivell econòmic més alt, li costa més de participar-hi, tot i que mica en mica s'hi va acostant.

I la gent jove del barri?

Bé, jo, per exemple, visc a Gràcia i vinc aquí (a l'Orlandai) a participar, ja que és el meu antic barri. A part de mi i els meus pares, que hem hagut de marxar del barri, conec molta altra gent jove que vivia aquí i va haver de canviar de barri, i això distancia molt la xarxa i el teixit de barri.

Amb els meus amics vam intentar trobar una cosa per a tots a Sarrià i no vam aconseguir-ho. La gent jove del meu entorn no viu a Sarrià. Cosa que també fa que la gent jove participi menys, perquè si no hi vius, també costa més de venir.

Quan vivia a Sarrià, quan venia a l'Orlandai, en comptes de passar pel carrer, passava pel mig i sempre acabava petant la xerrada amb la gent que conec. Si hi vius, sempre passen més coses.

Sarrià està canviant: cada cop hi ha més comerços nous. M'impacten bastant aquests canvis i em fan una mica de por. Però és el mateix que està passant a tota Barcelona i és una pena. Molta cultura però cada cop més inassequible. ■

Fotografia cedida per Anna Povo

Anna Povo, moda sostenible a Sant Gervasi

EL JARDÍ

Hi ha al barri una petita empresa, la d'Anna Povo, que es dedica al disseny i confecció de roba de dona d'alta qualitat feta 100 % en el seu taller del carrer Camps i Fabrès 3, prop de Guillem Tell, al Farró i a tocar de Gràcia. Amb els seus dissenys, volen que tothom es pugui sentir bé amb el seu cos, i utilitzen teixits diferents amb textures especials. És roba sostenible que dura molt de temps.

L'última botiga d'Anna Povo era al Born però, amb l'augment desorbitat dels preus dels lloguers, aquest octubre l'han hagut de tancar. Així i tot, amb l'instint de superació que caracteritza l'empresa, s'està reorientant el negoci: s'ha adaptat una part del taller com a botiga, un *showroom* i, alhora, es vol fer un espai polivalent on joves dissenyadors puguin utilitzar l'espai i el material per fer les seves creacions. El nou espai d'Anna Povo vol ser un taller obert, col·laboratiu i dinàmic. Així, és l'hora de fer un pas endavant i introduir el projecte al món. Aquestes són les iniciatives que es volen implementar:

- Unificar el taller i la botiga en un únic espai polivalent.
- Presentar la nova línia de roba: "imprescindible Anna Povo".
- Mantenir l'estil i una producció petita, que fa que cada peça sigui única.
- Crear un lloc web nou i començar a vendre roba en línia.
- Posar el taller a disposició dels joves dissenyadors perquè puguin tenir un lloc on iniciar el seu negoci i obtenir la tutoria experta d'Anna.
- Utilitzar l'espai i obrir-lo a nous projectes culturals i artístics al barri: tallers, cursos, esdeveniments diürns... Tots són benvinguts

La idea que hi ha darrere d'aquest nou espai, la botiga-taller, és la d'acollir un ampli espectre de persones amb els seus projectes i no cobrar-los res a canvi. Sabem que altres emprenedors busquen aquests espais per iniciar la seva pròpia producció, i a Anna Povo volem acollir-los. Algunes escoles de disseny ja s'hi han interessat i les noves generacions necessiten oportunitats com aquesta. Es vol revitalitzar i aprofitar millor l'espai, fent-lo més enriquidor, versàtil, sostenible i social.

Per poder dur a terme aquest nou projecte, Anna Povo ha engegat una campanya de micromecenatge per poder finançar l'adaptació del taller, la creació d'una botiga online i la producció d'una nova línia de roba anomenada "Els imprescindibles Anna Povo". Teniu més informació a l'enllaç de la campanya: <https://www.goteo.org/project/anna-povo-moda-resilient-a-barcelona> i de l'empresa a www.annapovo.com ■

¿DOLOR DE ESPALDA?

QUEREMOS OFRECERTE SOLUCIONES EFECTIVAS

VEN A CONOCERNOS

EQUILIBRIUM
CENTRE QUIROPRÁCTIC

DESCUBRE LO BIEN QUE TE SENTIRÁS

Calle Castanyer 4, 08022 Barcelona
+34 933 28 33 82

equilibriumquiropactic.es

Reanima el català

ORIOL RAMIS

L'Acadèmia de Ciències Mèdiques i de la Salut de Catalunya i Balears és una entitat científica centenària, fundada el 1872, que agrupa milers de treballadors sanitaris i que, encara que molts veïns ho desconeixen, té la seu central en un edifici del carrer Major de Can Caralleu, just al costat de l'escola Dolors Monserdà/Santa Pau. El passat 20 de novembre s'hi va celebrar un debat sobre la situació de la llengua catalana en l'atenció a la salut arran de l'estudi, presentat per Xavier Tenorio i Òscar Ibáñez, fet per Plataforma per la Llengua.

En un procés similar al que s'està donant a tota l'Europa occidental, cada cop hi ha més metges i infermers que provenen d'altres països, i lògicament la situació és més marcada entre els professionals joves, que són els qui tenen més anys de vida laboral activa per davant. D'altra banda, un gruix important de professionals autòctons, fruit del *baby boom* dels anys 50 i 60, es jubilaran molt aviat. I molts dels nouvinguts desconeixen la llengua: una proporció important provenen de països sud-americans, i el que coneixen, lògicament, és el castellà. De fet, el Col·legi de Metges, una altra entitat radicada al barri, ha calculat que d'aquí dos o tres anys, la meitat dels metges que exerceixen a Catalunya seran nascuts fora de Catalunya i aproximadament un terç, fora de l'Estat espanyol. D'altra banda, en un escenari de retallades, hi ha pocs recursos a l'abast

perquè aquests professionals puguin formar-se fàcilment en la llengua del país. Finalment, sembla que molts professionals catalanoparlants recorren al castellà per atendre els pacients sense que aquests els ho hagin demanat.

L'estudi, que ha estat elaborat a partir d'enquestes d'usos lingüístics de solvència reconeguda, sobre mostres aleatòries de ciutadans que consulten els serveis de salut, indica que l'ús lingüístic del personal de salut determina fortament la tria lingüística del pacient, i que un major ús del català per part del personal sanitari augmentaria també l'ús del català fins i tot per part dels pacients castellanoparlants. Aquest darrer element és ben important, ja que una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya del 2015 sobre el protocol d'usos lingüístics del sector sanitari va prohibir la majoria de mesures d'incidència que determina els usos lingüístics en el sector. Per exemple, el fet que els treballadors sanitaris fessin servir el català per defecte en les converses telefòniques i que mantinguessin aquesta llengua sempre que els interlocutors no els demanessin explícitament que utilitzessin el castellà. L'enquesta també demostra

Reanimar el català

una percepció molt desigual dels drets lingüístics. És a dir, els catalanoparlants renunciem molt més fàcilment als nostres drets lingüístics que els castellanoparlants.

Així mateix, l'estudi fa recomanacions per avançar en la plena capacitat lingüística del personal sanitari, per difondre els drets de tots els pacients a ser atesos en la seva llengua, per combatre els prejudicis lingüístics. És a dir, no es pot negar la llengua a les persones a partir de les seves característiques físiques, i cal difondre la importància de no desempatar sempre cap al castellà en grups multilingües, i formar en gestió lingüística el personal que atén al públic. ■

La Corachan, Premi Top 20 a l'Àrea de Cor i en Gestió Hospitalària

EL JARDÍ

El centre hospitalari Clínica Corachan ha estat premiat amb dos premis Top 20, en la categoria de Gestió Hospitalària Global dels hospitals privats i en l'Àrea del Cor.

Els Premis Hospital Top 20, que celebren la vintena edició, i estan organitzats per la companyia de serveis d'informació sanitària IASIST, reconeixen les bones pràctiques hospitalàries. En aquesta edició, han competit 145 centres sanitaris de tot Espanya —el 70 % del sistema nacional de Salut, i el 30 % de l'àmbit privat—.

El premi de Millor Gestió Hospitalària, que el centre rep per cinquè any consecutiu, avala l'excel·lència en la qualitat assistencial, l'adequació del centre a la pràctica clínica i els bons resultats en indicadors d'eficiència i atenció al pacient.

El reconeixement de Millor Àrea de Cor, que la Corachan rep per segon any, reconeix la feina en l'especialitat de Cardiologia. En concret, en aquesta àrea s'han analitzat els processos assistencials que afecten a diversos tipus de patologia cardíaca, com l'infart agut, les arítmies amb tractament quirúrgic i la angioplastia coronària, a més del *bypass* o la insuficiència cardíaca congestiva. ■

© Hospital Clínica Corachan

c/ BALLESTER 17, BAJOS 08023

¿CONOCES CROMOSUMA?

Somos un centro infantil de atención temprana.

CROMOSUMA
Fundación

www.cromosuma.org

- Logopedia
- Refuerzo escolar
- Sala multisensorial - Snoezelen
- Fisioterapia
- Neuro psicomotricidad
- Terapia ocupacional
- Musicoterapia
- Arteterapia
- Perros terapeutas
- Fútbol adaptado

[f](#) [i](#) [t](#)

@CROMOSUMA
@FUNDACION_CROMOSUMA
@CROMOSUMAFUND

Subscriu-t'hi!

Rep **El Jardí** a casa per 50 € l'any

info@diarieljardi.cat
www.diarieljardi.cat/subscripcio

[f](#) [t](#) [i](#) [@diarieljardi](#)

El Jardí

DE SANT GERVASI I SARRIÀ

PREMSA LOCAL · SCCL

COOPERATIVES I EMPRESES SOCIALS COM A BASE DEL DESENVOLUPAMENT

FINS AL 21 DE GENER DE 2020
EXPOSICIÓ
'COOPERATIVES I EMPRESES SOCIALS'

ORGANITZA DIYITE, ONGD DE COOPERACIÓ AMB HAITÍ
CENTRE CÍVIC VIL·LA FLORIDA

21 DE GENER A LES 18 H
XERRADA SOBRE COOPERATIVISME
I CINEFÒRUM AMB LA PEL·LÍCULA
'SI PUÒ FARE' VOSE ITALIA'

A CÀRREC DE CESCA PRATS, DE DIYITE,
ONGD DE COOPERACIÓ AMB HAITÍ
CENTRE CÍVIC VIL·LA FLORIDA

Organitza:

**Districte de
Sarrià - Sant Gervasi**

**Ajuntament de
Barcelona**

CUINA VEGANA

Cremós de cànem i canyella

MARTA CASTELLS

Ingredients:

- Per a la llet de cànem: mig litre d'aigua, 50 g de llavors de cànem, un polsim de vainilla o 1 gota d'extracte de vainilla, un polsim de sal
- 3 cullerades de midó de blat de moro (Maizena)
- Canyella en pols i melassa de blat al gust

Elaboració:

1. Per elaborar la llet de cànem, bateu tots els ingredients fins que les llavors estiguin gairebé mòltes.
2. Barregueu la llet amb els altres ingredients (excepte la melassa) i coeu-ho remenant-ho constantment fins que espesseixi. Vigileu que no es formin grumolls.
3. Apagueu el foc i afegiu-hi la melassa. Remeneu-ho.
4. Serviu-ho decorat amb canyella en pols. ■

Menjar sense sal però amb tot el gust

ANNA VILARRASA

La sal és un dels condiments més utilitzats a la cuina, ja que potencia el sabor dels aliments que cuinem. Tot i que també és el primer que es retira de la dieta de les persones amb hipertensió arterial.

La hipertensió arterial és un problema bastant habitual entre les persones grans. Sol ser una situació crònica i constitueix un factor de risc cardiovascular important. També es recomana controlar el consum de sal en cas d'insuficiència renal o de patir problemes cardiovasculars.

Quins són els aliments que aporten més sal? Què hem de vigilar per seguir una dieta baixa en sal? I el més important, com podem cuinar amb sabor però sense sal?

Quantitats diàries recomanades

El sodi és un element important. Aporta sabor als nostres plats i també el necessita el nostre organisme per dur a terme algunes de les seves funcions habituals.

El problema és que avui en dia ingerim molt més sodi del que és recomanable. Bastant més que els 5 grams de sal diaris que recomana la OMS. I que equivalen a una cullerada de postres de sal.

On s'amaga tota aquesta sal?

El primer que hem de saber és que només un 20 % del total de la sal que ingerim al dia prové de la sal que fem servir a la cuina. El 80 % restant la trobem en aliments que són rics en sal de manera natural i en d'altres

“Avui en dia ingerim molt més sodi del que és recomanable. Bastant més que els 5 grams de sal diaris que recomana la OMS”

que porten sal afegida en el procés de producció.

Per tant, haurem de posar una especial atenció en tots aquests aliments:

- Conserves de peix i peix fumats
- Olives, embotits, salsa de soja
- Formatges
- Xips i fruita seca salada
- Tot tipus de plats preparats: pizzes, salses, sopes, pans de motlle...
- Galetes o cereals d'esmorzar

Com reduïm la sal a la cuina?

De fet, només hi ha una manera de reduir la sal a la cuina: no fer-ne servir. I no afegir-ne posteriorment, quan amanim els plats que hem cuinat. Així doncs, com podem alegrar un plat cuinat sense sal?

El primer que podem fer és amanir bé tots els plats per potenciar-ne el sabor. L'oli d'oliva de primera pressada en fred és molt saborós i tot sol ja millorarà molt el sabor dels plats.

Però a més podem fer servir herbes aromàtiques (menta, julivert, alfàbrega, orenga, anet...) o espècies (comí, pebres, cúrcuma...) per fer vinagretes amb vinagres suaus o suc de llimona. Així tenim més varietat de sabors.

Les espècies i herbes aromàtiques també les podem fer servir per cuinar plats com ara guisats de llegums, carns o peixos, ja sigui a la cassola o al forn. O afegir a l'últim moment una picada de fruita seca i all.

Les salses per acompanyar la pasta o l'arròs també és millor que les fem a casa. Un bon sofregit amb ceba, all i pastanaga és una base excel·lent per potenciar-ne el gust. En podem fer una bona quantitat amb tomàquet ben madur i guardar-la en conserva o al congelador. ■

ANNA VILARRASA NUBIOLA ÉS DIETISTA
www.annavilarrasa.com

■ **lluís bragulat** ■
can lluis des de 1971

xarcuteria – formatges
embotits d'elaboració pròpia

C/ Pàdua, 105 | canlluis@movistar.es | tel. 93 212 54 48

Segueix-nos a: [f](https://www.facebook.com/canlluis.bragulat) [t](https://www.facebook.com/canlluis.bragulat) www.facebook.com/canlluis.bragulat

CUINA DE CONVENT

Varietats de la taronja

FRA VALENTÍ SERRA

El taronger agre (llat., *Citrus aurantium*; cast., *naranjo amargo*) és un arbre de fulla perenne que fou desconegut pels grecs i pels romans, car procedeix d'Àsia, segurament d'Indoxina. La taronja agra gaudeix de nombroses propietats gastronòmiques i terapèutiques i foren els àrabs qui l'introduïren a Occident. El taronger, els antics religiosos el descriviren com a un "arbre poblat de fullas d'un vert hermós, llustrosas, dures, ovaladas y que persisteixen en l'arbre durant l'hivern. Fa unes flors blanques y olorosas; lo fruyt comestible y sa, és semblant a una poma rodona, d'un groch verdós abigarrat y'l such amarch ácid".

Les fulles del taronger agre són molt agraciades amb propietats digestives i

amb uns efectes calmants molt apreci-ables. La taronja agra és una fruita molt rica en vitamines i minerals com ara el potassi, el magnesi i el calci. A més, contribueix a fixar el ferro a l'organisme i és un excel·lent reconstituent en les malalties gripals. Darrerament, s'ha parlat de la taronja amarga com d'una de les principals fruites anti-oxidants atesa la gran riquesa que conté de vitamina C, car aquesta vitamina enforteix l'organisme i fa que els refredats siguin menys forts i de no tanta durada. La flor i la fruita del taronger amarg se sol emprar per elaborar la ratafia i alguns licors estomacals de gust dolç-amarg. De la pela se'n fa una confitura excel·lent.

L'alamboner és una variant —actualment molt escassa— del taronger agre empeltat de poncemer, i fa un fruit anomenat alambó, amb una escorça gruixuda molt estimada per fer la ratafia i, sobretot, per elaborar confitura amarga. En canvi, la mandarina és una fruita molt dolça, gens amarga, i fàcil de menjar, car té la pell fàcilment

separable i gens arrapada a la polpa. El terme *mandarina* és el nom donat a la fruita del mandariner (llat., *Citrus nobilis*; cast., *mandarina*), un arbre procedent de la Xina i que pren el nom a partir del color dels vestits dels governants xinesos anomenats *mandarins*; el seu conreu en el mediterrani no és tan antic com la del llimoner i taronger, sinó relativament recent, car es remunta al segle dinovè. Com que la pell de la mandarina és molt fàcil de llevar, se sol llençar a les escombraries. Tanmateix, és molt beneficiosa per a l'organisme, ateses les seves nombroses propietats anti-oxidants i relaxants. Menjar regularment mandarines integrals, és a dir, amb pell, garanteix la salut dels vasos sanguinis, puix que és una de les millors fruites protectores de les artèries i, també, del fetge. La pell de la mandarina, quan és fresca i ben madura, ratllada finament,

“**La taronja amarga és una de les principals fruites antioxidants atesa la gran riquesa que conté de vitamina C, car aquesta vitamina enforteix l'organisme i fa que els refredats siguin menys forts i de no tanta durada**”

és ideal per acompanyar i potenciar el gust de les amanides, vinagretes i, àdhuc, algunes cremes de verdures.

La variant de taronges anomenada clementines són un híbrid entre la combinació del mandariner i del taronger amarg. Als tarongers i mandariners no els plauen ni els terrenys ni massa lleugers ni massa compactes, sinó que més aviat els agrada la terra fresca, però no pas humida en excés, i que sigui ben adobada amb materials orgànics. Pel que fa al conreu del taronger, els hortolans caputxins aconsellaven que, en temps d'hivern, el planter dels arbres s'ha de regar poc sovint i que, a partir de la primavera, cal adobar-los adientment i regar amb aigua tèbia: “Se omplen los caixons, o testos, de terra ab iguals parts de terra fresca, lleugera y fems consumits, ab una capa de fem ben desmenussat de dos o tres dits de espessos, y se rega ab aigua de font tèbia” (BHC, *Lo jardiner florista*, II-153). Malgrat que el taronger i mandariner suportin bé les gelades, prefereixen el clima mediterrani i ser plantats en camps ben assolats i arrecerats del vent. A l'article vinent us vull parlar, si a Déu plau, de la llimona i les seves propietats. ■

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA
ÉS ARXIVER DELS CAPUTXINS

CREIEM EN TU

Portes Obertes
15 de febrer
de 9:30 a 13:30 h
Inscriu-t'hi
www.fje.edu/personesquecreixen

O sol·licita la teva
entrevista
93.602.30.29 / 93 602 30 38 / 93 602 30 49
admissions.santignasi@fje.edu

Carrasco i Formiguera, 32
08017 Barcelona
93 602 30 00
info.santignasi@fje.edu

www.santignasi.fje.edu

JESUÏTES Sarrià
Sant Ignasi

Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi és un centre concertat per la Generalitat de Catalunya en els ensenyaments de: Infantil (P3, P4 i P5), Primària i ESO.

13a pinzellada 2020

Estic escrivint la primera pinzellada del nou any mentre segueixo la Missa del Gall de Montserrat, per televisió.

Aquesta tarda sentia nades. Un fill m'ha mirat.

—Mare, que plores?

Estaven cantant “El noi de la mare.” “Què li darem en el noi de la Mare, què li darem que...”

Era la cançó que vaig cantar sempre quan feia dormir un fill...

Ells no ho poden recordar, però una mare no ho oblida mai, tot i que ja tinc set nets i sis besnets...

Quan llegireu aquesta pinzellada, ja serem al 2020, que us desitjo ple de salut, pau i amor.

L'orgue de Montserrat entona “Nit de pau”, i els escolanets canten.

A la una i vint de la nit, acaba la Missa.

I com sempre, amb el “Virolai” i la lletra de Mossèn Cinto.

Quantes incògnites ens amaga aquest 2020?

Us desitjo a tothom salut i força per superar-ho tot.

MONTSERRAT CORNET

La comunicació en l'Alzheimer

EULÀLIA VIVES

La comunicació és l'acció conscient d'intercanviar informació entre dues o més persones. No obstant, és un món tan complex que, per conèixer-lo, cal endinsar-s'hi.

La comunicació és fonamental i imprescindible en l'ésser humà, ja que des que neix fins que mor, la seva constitució exigeix processos de transmissió que li permetin convertir el que és mera informació en veritable comunicació humana. I és que la comunicació humana li ha permès construir i habitar l'espai i el temps al llarg dels segles, establint relacions ètiques, estètiques, religioses i polítiques (Lluís Duch, Antropologia de la Comunicació, 2002).

Quan la persona malalta experimenta canvis que alteren el procés de la comunicació, el llenguatge no verbal serà la millor manera de comunicar-nos amb ella”

L'ésser humà, com a ésser social, es troba en un constant estat de comunicació. El llenguatge li permet conèixer el món i socialitzar-se, ja que es tracta d'una interacció continuada amb els membres d'un sistema social. Com que la comunicació determina les relacions interpersonals i la convivència amb els altres, haurem de tenir cura i ser conscients d'allò que comuniquem i com ho comuniquem.

Tot i que ens sembla que el llenguatge és l'expressió màxima de la comunicació, cal tenir molt present la comunicació no verbal, perquè té un pes importantíssim en la transmissió i interpretació dels missatges. La comunicació verbal, que utilitza paraules com a signes, està íntimament unida a la no verbal, que transmet significats no verbals com els gestos, les expressions facials o el contacte visual. Aquesta última ens permet controlar, regular, reforçar o contradir els missatges verbals. Alhora, ajuda al receptor a codificar i a interpretar el missatge rebut.

Tenint en compte la importància de la comunicació en l'establiment i manteniment de les relacions interpersonals, cal emprar habilitats socials i comunicatives que l'afavoreixin. És necessària l'escolta activa (oferir disponibilitat i interès envers

la persona que parla i atendre els seus sentiments, idees i pensaments), l'empatia (percebre, comprendre i compartir els sentiments dels altres), l'assertivitat (conèixer els propis drets i defensar-los respectant als altres) i el respecte, entre altres recursos.

La comunicació és la suma d'allò que diem i d'allò que transmetem amb el cos. Per això, quan la persona malalta experimenta canvis que alteren el procés de la comunicació, el llenguatge no verbal serà la millor manera de comunicar-nos amb ella.

Quan estiguem nerviosos, haurem d'evitar parlar amb la persona malalta i deixar espai per relaxar-nos. Per altra banda, podem ajudar-nos amb llistes senzilles per tal de recordar-li rutines (si la persona no és capaç de llegir, podem ajudar-nos d'imatges). Cal que parlem freqüentment amb ella per evitar que s'aïlli, i per fer-ho podem recórrer a temes del passat que reforcin la seva autoestima. Hem d'oferir el missatge al moment d'executar-lo, perquè la persona malalta no s'anticipi i s'angoixi, i a més a més, evitar fer-li diverses preguntes alhora. Tot això haurem de fer-ho des del respecte i mantenint sempre el sentit de l'humor per restar importància als seus errors i oblitats. ■

EULÀLIA VIVES ÉS PSICÒLOGA

FUNDACIÓ USZHEIMER
Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Forasté, 11 • 934 18 65 65 •
www.fundaciouzheimer.org

Superservis
Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

gràcies per escollir-nos

APP

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
654 04 44 10
Monterols, el Putxet,
el Farró, Galvany,
Turó Park

restaurant
bisibisau
c/ Lluçanés, 2
"al costat pl. Bonanova"
932 12 78 51
@bisi_bisau
Horari: de 13 a 16 h
Nits i caps de setmana
celebracions i sopars a mida

PUBLICITAT:
enric@diarieljardi.cat
654 04 44 10
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

MEJORA TU VIDA

comomejorarlavida.com

SECTOR IMMOBILIARI

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS
Fabricació ARTESANA i FAMILIAR
BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

SALUT

IDIOMES, OCI I ESPORTS

JARDINERIA

Gestió Vitalici Vivenda

ACONSEGUEIXI UNA ALTRA PENSÍO

93 415 22 99
www.gvv.cat

lluis bragulat
can lluis des de 1971
xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia
c/ Pàdua, 105 / canlluis@movistar.es
Tel. 93 212 54 48
Segueix-nos a: [f](#) [t](#)
www.facebook.com/canlluis.bragulat

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu de confiança
70 anys en Audiologia L'ORL 1949-2019
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

american school OF BARCELONA
English Language Center
English Classes for children, teens and adults with experienced native teachers. Cambridge test prep courses
Tel: 93 371 40 16
http://elc.asbarcelona.com

JARCLOS GARDEN CENTER

c/Collserola, 22-24
93 418 32 06

c/Escoles Pies, 67
93 212 45 96

www.JARCLOS.com

RESTAURACIÓ I ALIMENTACIÓ

bonArea
Nou Supermercat
Vallmajor, 35. PLAÇA ADRIÀ
Tel. 932 694 393
També ens trobarà a:
Pedró de la Creu, 39. SARRIÀ
Tel. 932 057 509
Bigai, 4. LA BONANOVA
Tel. 932 541 795

CLÍNICA SAGRADA FAMÍLIA
www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Club Billares ARS
• 12 taules de billar americà
• 1 taula de caramboles
• 2 futbolins, Jocs de taula
c/ Atenes, 27
08006 Barcelona
Tel. 934 184 396

PUBLICITAT:
enric@diarieljardi.cat
654 04 44 10
la Bonanova, Sarrià,
les Tres Torres, Pedralbes,
Vallvidrera

Cuina d'avui, cuina de sempre
LA FONDA DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

PUBLICITAT:
josepm@diarieljardi.cat
654 04 44 10
Monterols, el Putxet,
el Farró, Galvany,
Turó Park

Unidad del Dolor
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2
Tel. 935661257
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

OUTLET
BON
SURF & SKATE
C/ BALMES 310
TUS MARCAS PREFERIDAS
A MITAD DE PRECIO

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

La Unidad de Dolor de la Clínica Sagrada Familia está formada por profesionales especialistas en Anestesiología, Reanimación y Clínica del Dolor, miembros de la Sociedad Española del Dolor. Seguimos los protocolos de los grupos de trabajo de la SED (neuromodulación), dolor neuropático, opioides, radiofrecuencia (mal llamada rizólisis), dolor musculoesquelético, cefaleas, dolor agudo, dolor crónico, dolor pélvico crónico.

Asistimos a todos los cursos de actualización que se realizan en España y estamos en posesión del Master de Dolor por varias universidades.

Nos diferenciamos de los traumatólogos y neurocirujanos porque tratamos cualquier tipo de dolor sin limitaciones, sea de columna vertebral, pelvis, extremidades, dolor musculotendinoso, dolor visceral, neuropático, etc. Dominamos todas las técnicas necesarias para aplicarlo. Muchas infiltraciones las realizamos con ecografía, sea de nervios periféricos, sistema musculoesquelético, grandes o pequeñas articulaciones (está demostrado que en el caso de las infiltraciones que se realizan sin control ecográfico el producto que se administra en un 60-70% de los casos va fuera de la articulación). Evitamos la exposición innecesaria de Rx. (En la página web encontrará más información).

En algunos casos trabajamos con especialistas para realizar determinados procedimientos. Cuando consideramos que se debe derivar a un paciente para ser intervenido o visitado por un traumatólogo u otro especialista de nuestra confianza, tenemos un circuito ágil. Al trabajar en la Clínica Sagrada Familia podemos pedir cualquier tipo de exploración complementaria como Rx, TAC, resonancia, electromiografía, etc.

Equipo médico:

Dr. Jorge de Vicente Solé (Director Médico),
Dr. Jenaro Mañero Rey, Dra. Jenny Amelia
García Tomás.

PATOLOGÍAS QUE TRATAMOS

- **Dolor relacionado con la columna vertebral** (cervical, dorsal, lumbar). Contractura muscular de columna, síndrome lumbar, lumbociatalgia, compresión discal de raíz nerviosa
- **Cefaleas, neuralgias**
- **Dolor musculoesquelético.** Dolor neuropático central o periférico
- **Dolor pélvico crónico** (lesión de pudendo, etc.)
- **Dolor articular de grandes y pequeñas articulaciones**
- **Dolor crónico oncológico o no oncológico**
- **Dolor agudo y crónico**
- **Dolor postquirúrgico**
- **Estenosis lumbar**

PROCEDIMIENTOS QUE REALIZAMOS

- **Radiofrecuencia térmica (rizólisis) o pulsada de articulaciones o nervios de columna o periféricos**
- **Infiltraciones articulares y de columna bajo control ecográfico de PRP, Ac Hialurónico, ozono**
- **Tratamiento de protusiones discales con Discogel (eliminamos la protusión)**
- **Vertebroplastia y cifoplastia**
- **Ozonoterapia**
- **Infiltraciones miofasciales con a. locales, corticoides, Botox**
- **Acupuntura y electroacupuntura para el dolor**

UNIDAD DEL DOLOR
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF: planta 2, despacho 2
Tel. 93 566 12 57
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com